University of Alberta Library
0 1620 2352 6377

РІЧНИК
Студентського Кружка

ПРИ

Українськім Інституті св. Івана в Едмонтоні, Алберта

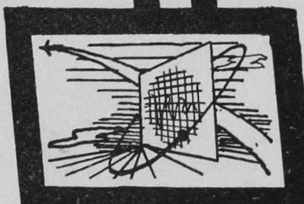
1955

St. John's Institute

11024 – 82nd Avenue Edmonton, Alberta

306.605
St.John's
R 533
1955

РІЧНИК Студентського Кружка

при

Українськім Інституті
св. Івана
в Едмонтоні, Алберта

1955

003170

У ТРИДЦЯТ-СЬОМІ РОКОВИНИ
1918 - 1955

003170

ПРИСВЯТА

Присвячуємо цей річник тим людям доброї волі, що цього року розпочали посилену працю над будовою побільшеного приміщення для Українського Інституту св. Івана. Всім тим, що бачать цю потребу і нею цікавляться й готові допомогти, директорам, що поза свої щоденні справи несуть тягар громадської праці, та всім тим, що складають жертви на велике діло.

Не менше уваги присвячуймо й тим, що вже так багато зробили в минулому й тепер підкладають свої старечі плечі до громадської праці.

Всім Вам, що в якийбудь спосіб спричинилися або й тепер причиняється, висловлюємо щире спасибі.

Студенти Українського Інституту
св. Івана в Едмонтоні.

UNIVERSITY LIBRARY
UNIVERSITY OF ALBERTA

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

ПЕРЕДМОВА

Не хочеться вірити, що нам припала велика приємність бути свідками будування нового приміщення для Українського Інституту св. Івана. Минуло тридцять сім років від заснування першого Інституту, а тепер припала нам честь бачити розбудову. Колись ми мусіли купувати і переробляти будинки, що були збудовані для інших цілей. Мусимо пильнувати, щоб наступне покоління могло оцінити все те, що наше громадянство робить для нього.

Хочемо вірити, що піонери, які мешкали в глинянках, колибах і примітивних домах, зрозуміли, що сила народу полягає в його свідомості і проводі. Вони відгукнулися на потреби студіюючої молоді. Тепер, коли наше громадянство скріпилося економічно, ми зможемо передати майбутньому поколінню, ті вигоди, яких ми замолоду не мали.

Редакційний Комітет.

ДИРЕКЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА
— 1955 —

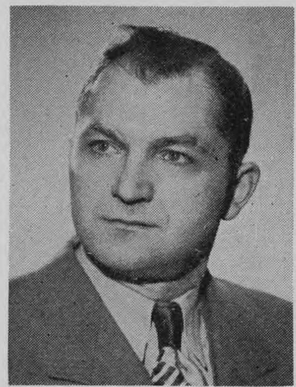
МИХ. МАҐУС
Писар

СТ. МИСАК
Голова Дирекції

ВАС. КОСТАШ
Заступник Голови

ІВ. Ф. НІКІФОРУК

Др. Н. Д. ГОЛУБІЦЬКИЙ
Скарбник

П. А. МІСЬКІВ

ОЛЕКСА ЧЕРНЕЦЬКИЙ

П-і Е. СИРОТЮК
Відпоручниця до Літної Площі

СТ. ЦИБАК
Відпоручник СУС

УПРАВА 1955

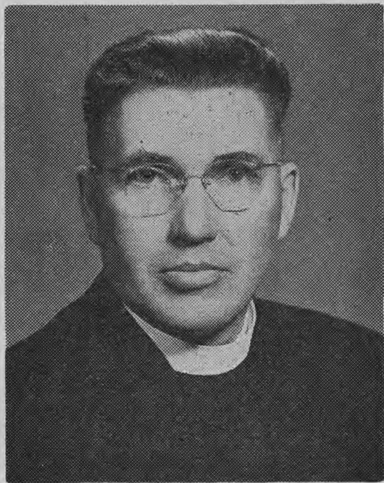
СТЕПАН МИСАК
Голова Дирекції

Д-КА С. СЕНИШИН
Настоятелька Дівчат

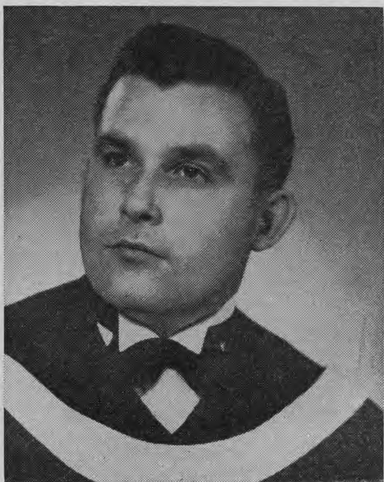
ДР. ОРЕСТ СТАРЧУК
Професор Українознавства

ВСЕЧ. о. В. СЕНиШИН
Ректор — Учитель Мови і Релігії

ШИРША РАДА

ДР. Д. МЕЛЬНИК
Н. В. ҐАВІНЧУК
І. В. ГУЦУЛЯК
ІВ. ВАСИЛИК
І. П. СВІТИК
ВАС. КОТИШИН
Н. БАЙДАЛА
ІЗ. ҐОРЕЦЬКИЙ
СТ. МУЛЬКА

ВАСИЛЬ ДИМЯНІВ
Заступник Ректора

ШИРША РАДА

Ф. ЮРКІВ
ІВ. ОНИЩУК
СТ. ЗҐУРСЬКИЙ
ГР. ЛОБАЙ
СТ. ОЛЕКЩІЙ
П-і Є. ЛУКЛАН
ВАС. ПІДРУЧНИЙ
ЮР. ФУШТЕЙ
СТ. ПИСИК

УПРАВА СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА ПРИ ІНСТИТУТІ СВ. ІВАНА
1954 - 1955

Перший ряд — сидять зліва: п-а Одарка Хаба, писарка; Миколай Мосійчук, голова; п-а Мир. Паламарик, місто-голова.

Другий ряд — В. Димянів, скарбник; п-а О. Щербань; В. Танасійчук; п-а С. Древняк; Володимир Корчинський.

СЛОВО ГОЛОВИ СТУДЕНТСЬКОГО КРУЖКА

З закінченням академічного року, ми мимоволі думаємо про милу відпустку, що манить нас. Ми уявляємо собі час, коли відложимо книжку і не будемо боротися з новими думками й ідеями.

Життєва школа ніколи не дає нам відпустки, чи ферій, і ідеї, які заставляли нас до збільшення нашого знання, не перестають з нами боротися. Пам'ятаймо, що як ми призабудемо свої цілі, тоді, щоб дігнати їх пізніше, витворить у нас фанатізм.

Отож пам'ятаймо, що під час нашої відпустки від формальних лекцій, ми повинні все вважати, щоб ми пристосували наше надбання до щоденного життя, як також навчитися чогось корисного.

Таких нагод небагато. Причина цьому та, що багато людей не здибають тієї нагоди, бо пересічно вона вбрана в робочий одяг і називається труд. Коли ви один із тих, що вірить у щастя, тоді добре, але треба пам'ятати, що чим тяжче працюєте, тим більше того щастя знаходите.

Висловити Вам, "До щасливого побачення", є легко, але бажається побажати, щоб ті щирі братерства і товариства, що за минулий рік ви-

росли між нами, були довготривалими. В будучині спогад про перебутий рік в Інституті буде милий.

Бажаю висказати подяку Всеч. о. В. Сенишинові за його невсипущу працю в посиленні збірки на будову нового Інституту св. Івана. Ми певні, що в новім приміщенні буде багато більше вигод і краще устаткування. Ми також маємо обов'язок супроти тих, що в минулому жертвували, бо багато з нас будуть уже на своїм хлібі. Ми не повинні говорити "Бувайте здорові, мої обов'язки скінчилися," бо ніхто не може покинути дім і за нього забути — а Інститут був справді нашим домом.

Бажаю побажати Вам усім блискучого поступу в Вашій професії і намірах та пам'ятати, що свобода слова є тим підштовхом до кращого завтра. Висказуйте свої думки навіть тоді, коли непевні свого становища, бо тоді навчитеся від другого, що заперечить Вам фактами. Від другого вчися, а свій розум май! Микола Мосійчук.

БЕНКЕТ

Як кожного року, так і цього Дирекція Укр. Інституту св. Івана і заряд Укр. Прав. Катедри св. Івана, влаштували прощальний бенкет для українських абсольвентів Албертійського Університету. На бенкет прибули абсольвенти, в більшості з своїми батьками, та запрошені гості.

Господарем бенкекту був Всеч. о. В. Сенишин, ректор Інституту. Всеч. о. А. Хруставка, настоятель катедри, провів молитву, а на заклик предсідника всі піднесли тост в честь Королеви. Програму переплітали концертові точки, виконані п-ками С. Паламарек на фортепіяна і Л. Пауш, вокальне сольо.

Після познайомлення всіх абсольвентів і почесних гостей з присутніми, покликано до слова п-ну Одарку Хаба, що досить відважно і в чистій українській мові підкреслила заслуги Укр. Прав. Церкви у вихованні молоді, як на рідних землях у минулому, так і тут в Канаді, зокрема піклуванням долею виховних Інститутів.

Г. В. Сліпченко, голова управи Катедральної Громади, в своєму слові звернув увагу присутніх на величезну ролю Укр. Прав. Церкви у вихованні молоді й подав абсольвентам досить повчальні зауваги, черпаючи їх із свого багатого досвіду.

Микола Мосійчук, вихованець Інституту, відповідаючи попередньому промовцеві, подякував всім організаціям, що допомагали і допомагають в існуванні й праці Інституту.

В. Е. Косташ, заступник голови дирекції Інституту, а в минулому ректор цього Інституту, завізвав студентів, щоб сповняли свої громадські обов'язки. Тільки та людина, що совісно ставиться до добра своєї родини, церкви, народу і школи, знайде шлях до повного життя. Вищеназвані установи приготовляють і виховують добрих членів нашого суспільства. Ми глядимо на абсольвентів, що найкраще приготовлені до такої праці.

Др. В. Оробко, професор в дентистичнім факультеті, піддав багато цінних думок. Дім є ядром будучого покоління, отже мусить бути свій рідний. Життя є найбільша школа і дипльоми означують, що та людина навчилася вчити. Наше життя навчило нас, що крім дому, церкви і школи наші Інститути відограли велику ролю. За них треба памятати, бо тут мешкають люди приблизно одного віку, з подібнимиціллями в житті. Ці нагоди треба використовувати. Як кожний факультет вимагає від своїх професіоналістів підтримки, так тим більше Інститут має моральне право сподіватися того від своїх питомців.

Послідне слово мав Гр. В. Шевчук, що цього року закінчив медичний курс. Його промова справила помітне враження на присутніх, бо відчувалося, що цей молодий студент виростав на українському ґрунті й цього разу він був в українському оточенні й промовляв до українців.

СТУДЕНТСЬКИЙ МІШАНИЙ ХОР

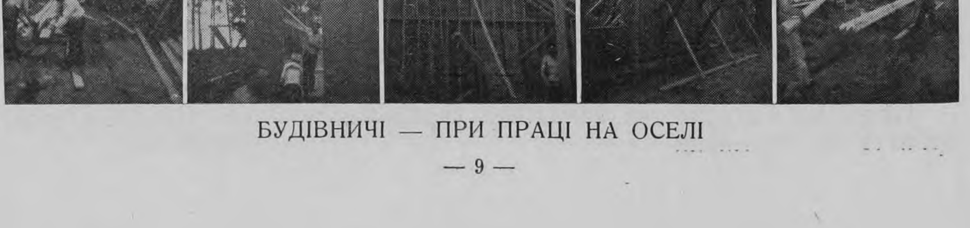
Це вже другий з ряду Студентський Мішаний Хор при Українськім Інституті св. Івана, що виступає під керівництвом п. Андрія Мельничука. Тому, що майже всі студенти учащають на студії до Університету, нема тієї змоги, щоб його довше продовжувати. Є нагода вивчити тільки менше число світських пісень і декілька коляд.

Хор складається з яких тридцяти голосів. Це майже виключно студенти Університету, але, тому що мешканевого приміщення бракує для дівчат, ми дуже раді, що й інші беруть живу участь в хорі. Наш хор виступав два рази, властиво на Провінціяльнім З'їзді спочатку листопада і на передачі коляд під час Різдвяних Свят через місцеву радіостанцію.

На З'їзді відспівали вязанку пісень з дуже добрим успіхом, коли взяти до уваги час, матеріял і вибір композицій. Вже з колядами ми мали більше часу. Студенти сходилися два рази тижнево і в короткім часі передали повну програму через радіовисильні станції Келґарі, Едмонтон і Ґренд Прейрі. Радієві оголошення передавав д-р Л. Фарина, наш бувший бурсак, а привіт від студентів до слухачів передав Микола Мосійчук.

Під час Різдвяних Свят, дві групи студентів відвідали майже сто домів в околицях Торгілд, Радвей, Редвотер, як також в околицях Калмар і Торсбі. За щире прийняття ми складаємо сердечну подяку. Наш хор виступав також під час Спільної Різдвяної Вечері в Катедрі св. Івана в Едмонтоні, як також на запрошення Молодечого Братства при Катедрі.

На цім місці складаємо сердечну подяку п. А. Мельничукові за труд і час, що він так щиро жертвував. В наступнім році ми зможемо більше зробити.

БУДІВНИЧІ — ПРИ ПРАЦІ НА ОСЕЛІ

ДО НАШИХ ПИТОМЦІВ І АБСОЛЬВЕНТІВ

Кожна інституція має своїх питомців. Ті, що мали нагоду бути під впливом певної інституції, мають до неї позитивне або неґативне відношення. Віримо з висказів наших питомців, що вони знають вагу і потребу українського інституту. Це приємне явище.

Недавно кілька бувших питомців, які є зацікавлені в будові нового приміщення, взяли на себе обов'язок поінформувати алюмнів інституту, що вони сподіваються, що кожний з них зложить певну суму на будову Інституту. Крім громадян, які завжди цікавляться вихованням, ці питомці бажають притягнути інших до цього діла.

Декотрі подали заяви, що будуть вкладати певні суми місячно, інші прирекли сповнити свій обовязок до певного реченця. Пословиця говорить: "Не той дає, що має, але той, що хоче." Так само і тут. Багато бувших питомців є тепер на відповідних посадах, мають фінансове забезпечення, а заразом і повагу в суспільстві. Багато до того причинився Інститут.

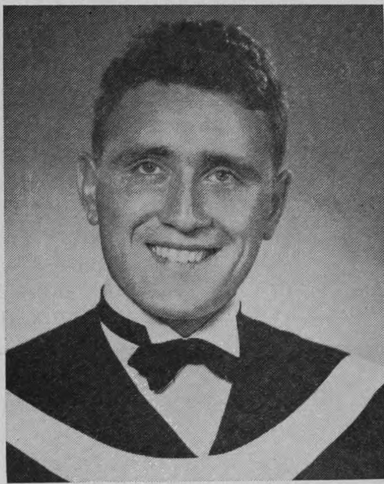
Кожний університет сподівається від своїх абсольвентів відповідної суми грошей на піддержку певних факультетів. І свідома частина алюмнів це робить. Чи ж не може наш Інститут сподіватися цього від своїх питомців? Ми бажаємо, щоб вони включилися в цю акцію тепер.

Один достойник університету, на пропозицію, чи ми повинні оголосити наші "Сколаршипс" (нагороди), він висловився, що почекаємо доки не збудуємо нового Інституту. Цікаво, що він ужив слово "МИ," хоч сам він англо-саксонець. "Ваш Інститут" говорив він, "є частиною всеканадійського суспільства і частиною вкладу в культурне збагачення цього краю."

Отже ми будуємо, як канадійці, українського роду. Докажім нашу зрілість, як горожани! **О. В. С.**

Наші абсольвенти

Ярослав Матвійчук, Б.Ед.

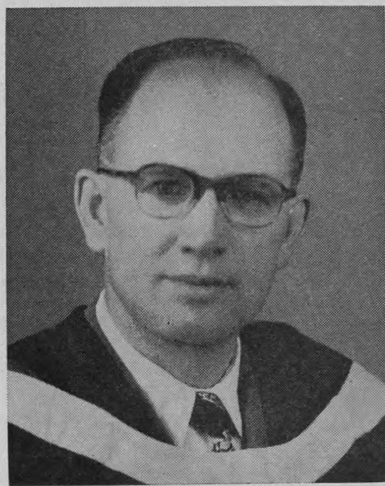

Ярослав народився в Спеден, Алберта, 16-го листопада, 1929 р. Він покінчив нижчу і середню освіту в домашній школі. 1949 року він записався на учительський факультет Албертійського Університету. Після окінчення першого року своїх студій, він учителював через два роки. Вернувшись до Університету, він закінчив свої студії цього року.

Під час свого побуту в Університеті він брав живу участь у праці Студентського Кружка при Інституті св. Івана, а також був активний в спортових змаганнях спортової дружини. Він був переможцем в киданню металевого списа і побив усі минулі рекорди 1953 року. Восени 1954 року він перевершив свій власний рекорд. Таким чином він лишився чемпіоном на довші роки в історії, чекаючи іншого змагуна, щоб побив рекорди нашого змагуна.

Ярослав є тихої вдачі, любить арґументувати а ще більше прислухуватися до мидрости інших. На новім полі своєї професії бажаємо йому багато успіхів.

Микола А. Мельник, Б.Ед.

Микола, син Артемія і Марії Мельник, покінчив 10-ту клясу в домашній школі "Ріверсайд" в околиці Кагвин, 1930 року. Опісля він учащав до школи Андру, де покінчив 11-ту клясу, а середню школу докінчив в Едмонтоні.

Під час свого побуту в Едмонтоні він був питомцем Укр. Інституту ім. Мих. Грушевського. Він брав живу участь в Студентськім Кружку А. Коцька, як теж у хорі, який тоді провадився. Через фінансову скруту, яку тоді переживали наші поселенці, він покинув дальший хід своєї праці й працював фізично, щоб заробити на школу. 1934 р. він записався на однорічний курс до Учительського Семінару в Камровз, Алта., де також брав активну участь в Студентськім Товаристві, як скарбник.

Перша його посада була в Кедрон і він дванадцять років був директором двокімнатної школи. Крім урядової праці, провадив навчання української мови, церковного співу і аматорські вистави та українські танки.

Під час свого побуту в Кедрон, він одружився з Василиною, з дому Малайко. В них є дві донечки, Ґеральдина і Орися. Ґреальдина скінчила 12-ту клясу цього року, як також визначилася в красномовстві під час цьогорічного З'їзду СУМК в Вилінґдоні.

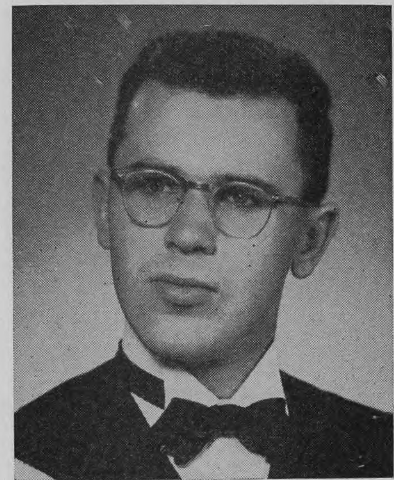
Микола учителював один рік у Вилінґдон, а від 1948 року є учителем

середньої школи в Андру. Коли тільки обставини позволили, він учащав до Університету підчас літніх ферій і восени 1954 року одержав ступінь Б.Ед.

Крім праці над здобуттям вищої освіти, Микола ніколи не залишав праці на народнім і церковнім полі. Був дириґентом церковного і світського хору в Кагвин, Вилінґдон, а тепер в Андру. Крім того є писаремскарбником У. Г. П. Церковної громади в Андру, як також директоромучителем недільної школи. Його дочка Ґералдина є також учителькою недільної школи.

Пані Мельник також є одною з тих тихих працівниць в суспільній та громадській праці. Крім живої участи в церковнім хорі, вона є писаркою відділу Союзу Українок Канади в Андру. Обоє творять нерозривну частину громади, в якій живуть і дають великий вклад до громадської скарбниці. Панство Мельники є членами Укр. Інституту св. Івана.

Життьовий провід, який дає ця родина, повинен бути заохотою для інших бувших і теперішніх питомців.

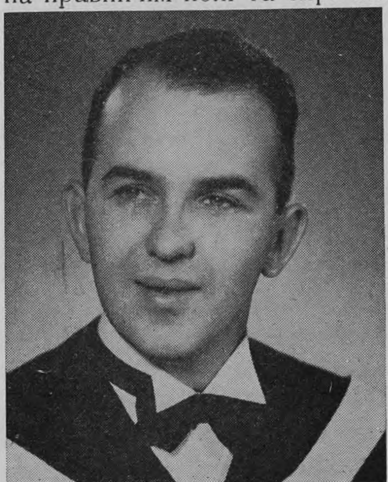

Леонард Понич, Б.А.

Леонард, син добре відомих громадян п-ства М. Поничів з Ту Гилс, Алта., цього року закінчив перший ступінь своїх студій до одержання ступення адвокатуру.

Він народився 24-го липня, 1931 року. Початкову і середню школу закінчив в Ту Гилс і Едмонтоні. Під час свого побуту в Едмонтоні він був питомцем Укр. Інституту св. Івана. Він усе брав активну участь в житті Студентського Кружка, був в його Управі, як скарбник, редактор Річника та член соціяльного комітету. Леонард також брав живу участь в Братстві ім. Митр. Іларіона, де свого часу був скарбником, заступником голови, та взагалі інтересувався його працею.

Минулого року був в управі Симфонічної Оркестри при Університеті, а через ряд років був активним в музиці, членом секції першої скрипки. Він вписався до кадри військового вишколення, що веде до степеня офіцера в армії. Віримо, що він піде слідом свого батька, вступить до праці на правничім полі та спричиниться до проводу в громадськім житті.

Петро Шевчук, Б.А.

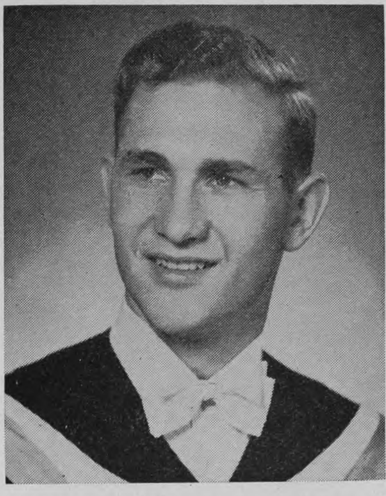
Петро народився в Веґревил, Алта., 1928 року. Він скінчив нижчу й вищу школу в Виллінґдоні й Едмонтоні. Перебуваючи в Едмонтоні він був питомцем в Укр. Інституті ім. М. Грушевського і належав до СУМК. З почесним відзначенням скінчив колеґію Оптометрії в Торонті.

Петро одружився з Вікторією Купченко, ґрадуанткою Освіти в Албертійськім Університеті. Він повернувся до Університету і цього року одержав степень бакаляврія вільних наук, а далі буде брати правничий курс.

Петро належить до Студентського Ліберального Клюбу, Університетського Мі-

сійного Комітету. Він є головою Клюбу Митр. Іларіона і бере участь в Університетськім Дебатанськім Клюбі та в часописі Gateway.

Юрій Стефанік, Б.Сс., М.Д.

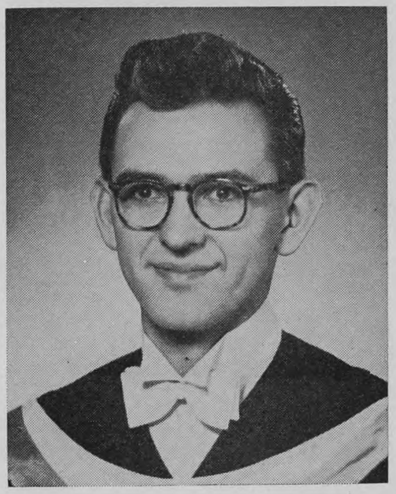

Юрій народився 24-го липня, 1930 р., в околиці Мапова, Алберта. Початкову і середню школу покінчив в Мапова, Пикардвил і Редвей, а 1950 р. записався на медичний факультет. Цього року покінчив медичний факультет і одержав ступінь М.Д.

Юрій, хоч є словацького роду, дуже добре володіє українською мовою, брав живу участь в житті студентського кружка, учащав на курси українознавства та цікавився іншими ділянками життя при Інституті.

Тихої вдачі, совісний в своїй праці, чесний супроти своїх товаришів. Ми віримо, що він дійсно має ті прикмети котрі є потрібні його вибраній професії. Молодому майбутньому лікареві бажаємо всього найкращого.

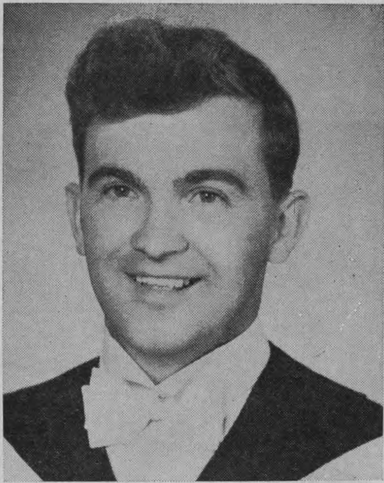
Гр. В. Шевчук, Б.Сс., М.Д.

Григорій, син п-ства В. Шевчуків з Вилінґдон, народився 26 червня 1930 р. Свою початкову і середню школу покінчив у Вилінґдон. Він був один з найздібніших учнів IX кляси і одержав медаль "Ґовернор Дженерал" як також дуже добре пописався в середній школі. Зразу записався до університету в факультеті фізики, що закінчив 1950 р. з високим відзначенням. 1951 р. взяв курс спеціяльний, щоб міг перейти на студії медицини. Минулого року він один в числі студентів медицини одержав нагороду за свої студії — золоту медалю. Цього року покінчив свої студії і буде практикувати в Роял Александра Шпитали разом зі своїми товаришами, Шидловським і Стефаніком.

Він був питомцем Інституту сім років. Свого часу був головою Студентського Кружка а цього року студенти уповноважили його бути їх представником на бенкеті. Він все брав активну участь в праці Інституту та журився його долею. Крім студентського життя, на скільки позволяли обставини, брав участь в молодечих товариствах міста при Укр. Ґреко Православній Церкві.

Ми бажаємо молодому лікареві таких блискучих успіхів в практиці, які він мав в студіях. Українське громадянство збільшилося позитивною силою.

Володимир Шидловський, Б.Сс., М.Д.

Володимир народився в добре знаній околиці Еґремонт, Алберта. Початкуючу і середню освіту одержав в домашній школі а закінчив в Редвей, Алта. 1945 р. Тоді висказав своє побажання бути лікарем. Хоть обставини не були такі, щоб дало нагоду сповнити свої мрії відразу, то всетаки, "де є воля, там знайдеться спосіб." Зразу Володимир покінчив ступінь Б.Сс., а відтак почав брати педаґоґічний факультет. Після учителювання короткий час, він знова записується на медичний факультет і щасливо його закінчує цього року.

Тихої, лагідної вдачі, серіозний всіх своїх підприняттях, ми сподіємося, що після однорічної практики в Роял Александра Шпитали він отворить свою власну канцелярію. Ми певні, що це додатна сила для нашого громадянства. Він все інтересувався громадськими справами як студент. Віримо, що це надалі буде продовжатися.

Олена Луїза Винничук, Б.Ед.

Олена, дочка добревідомих наших громадян, Олекси і Марії Винничук, народилася в Едмонтоні. Початкову і середню освіту вона побирала в Вікторія Гайскул. Науку української мови побирала в українській школі при Укр. Прав. Церкві, де була учинецею пять літ. Від початку заснування Недільної Школи вона була одною з соток учнів. З української і недільної школи вона перейшла до молодечої організації СУМК і стала членкою Катедрального Хору. Свого часу вона була студенткою українських літніх курсів в Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу.

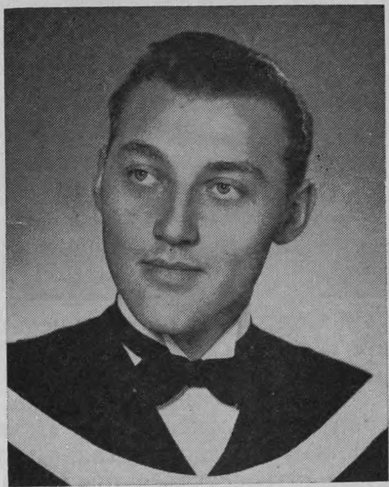
Крім живої участи в вищенаведених товариситвах, вона не забувала про музичний вишкіл. Вона покінчила А.Р.С.Т. торонтонської консерваторії музики (гри на фортепіяно), як також одержала ступінь учителя музики від Албертійського Університету в 1951 р. Того року вона записалася на педаґоґічний факультет, який успішно покінчила цього року. Один рік вона учителювала в середній школі в Едмонтоні. Під час свого побуту в Університеті, вона була членкою екзекутиви Прав. Братсва ім. М. Іларіона два роки, належала до Університеського мішаного хору два роки, а минулого року була помічницею-супровідницею цього хору.

Крім вищеназваних товариств, вона була заступницею голови дівочого товариства, як також членкою Музичного і Радієвого Комітету. Минулого року, коли сама була студенткою, її назначили помічницею навчання музики для першорічних студентів в учительскім факультеті.

Олена вчить музику приватно від 1948 року, теорію і практичну гру на фортепіяно. Сподіємося ще багато чути про її успіхи. Тихої вдачі, вона все ввічлива і всім доступна. Коли є можливість кому помогти, вона все готова!

По закінченні своїх студій в Університеті, вона одержала становище учительки музики і літератури в середній школі в містечку Ґренд Прейрі. Ми певні, що Лідія задержить всі позиції свого звання та принесе славу для українського народу.

Микола Мосійчук, Б.А.

Миколай, син Теодора і Матрони Мосійчук, народився в околиці Васел, Алта., 1934 р. Покінчив початкову школу в своїй околиці, до середньої учащав в Редвей і Андру. Записався на правничий курс, спеціялізуючи в ділянці економії.

Миколай, поза свою науку інтересується загально громадськими справами. Цього року був головою Студентського Кружка, заступником Прав. Братства ім. Митр. Іларіона і є членом політичного Ліберального Товариства. Здається, що Миколай вибрав свою професію по своїх здібностях — все арґументує, чи є за що чи ні, все знайде тему для обговорення.

Цього року Миколай одержав ступінь Б.А. і має намір вступити на повний правничий відділ слідуючого року. Бажаємо йому найкращих успіхів, та щоб виграв найсильніший арґумент з певною панною.

Стефанка Лазарук, Б.Сс.

Пані Лазарук, з дому Гарапнюк, народилася в Радвей 25-го вересня, 1934 р. Нижчу освіту отримала в домашній школі, Мартін, а середню освіту в місцевій школі в Радвей. Під час свого побуту в Радвей школі, була представничкою на курсі провідництва в Ред Дір 1950 року, а два роки перед тим була учасницею Українських Літніх Курсів в Саскатуні. "Стела" впродовж трьох років була чемпіонкою гри Бедмінтон і Пінґпонґ в цілій дивізії Торгілд, а свого часу також перемогала студентів в Інституті св. Івана. Під час побуту в Радвей, вона належала до дівочого відділу Кадетів і була офіцером у ньому.

До Університету вона записалася, коли їй було тільки 17 років. На продовження науки заробляла тим, що була наглядачкою на дитячім майданчику для гри впродовж двох років під час літніх ферій.

Цього року вона закінчила курс лабараторного техніка й працює при Університетськім Шпиталі, як Дослідний Технік і Біохемік.

Анастасія Пасочник, B.Sc., H.Ec.

Анастасія народилася 1934 р. в Траєнґел, Алберта. Родичі, перебравшися до Едмонтону, дали змогу своїм дітям учащати до добре устаткованої школи. Анастасія побирала свою науку в Вікторія Гай Скул, де закінчила XII клясу з дуже добрими успіхами. Три роки тому вона записалася на факультет домашнього господарства і цього року одержала ступінь B.Sc. H.Ec.

Анастасія все інтересувалася народними справами, була довший час членкою СУМК і брала живу участь у праці. Через минулих девять років вона була членкою Церковного Хору, де займала провідну ролю. Своєю здібністю вона відьначується й тепер, бо є заступницею голови Молодечого Православного Братства при Українській Православній Катедрі.

Її активність також була значна в різних клюбах при Університеті, вона була членкою Укр. Прав. Братства ім. Митр. Іларіона, Клюбу Домашнього Господарства, Директоркою Фотоґрафічного Клюбу. Сама дуже інтересується писанням українських писанок і українськими вишивками. Крім цього, вона залюбки займається фотознимками.

В вересні вона виїзджає до Торонта ,де буде побирати практичне навчання діетики в Торонтонськім Дженерал Госпітал. !Щасти, Боже, на все, що найкраще!

Лідія Пауш, Б.Ед.

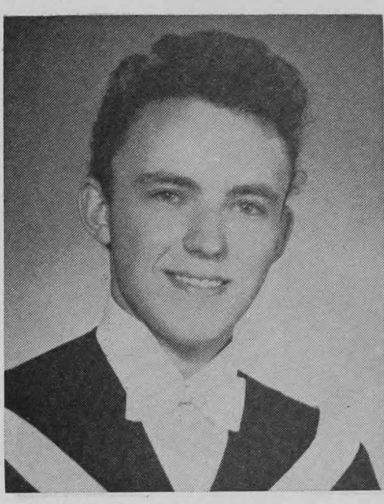
Лідія, дочка дуже добре відомих родичів, п-ства Петра і Степанії Пауш, народилася в Смокі Лейк, 25-го червня 1933 року. Ще малою дитиною, разом з родичами переселилася до Едмонтону, де батько занимав становище в громадсько-церковнім житті, як диригент церковного і світського хорів.

Лідія покінчила нижчу і середню освіту в Едмонтоні, а 1951 року записується на педаґоґічний факультет при албертійськім університеті. Року 1952-1953 була представницею до Waunita Club (Дівоче Стоваришення), а слідуючого року була писаркою Прав. Братства ім. М. Іларіона, як також брала активну участь в університетськім мішанім хорі через 4 роки.

Лідія змалку ходила до недільної української школи при Укр. Греко-Прав. Церкві. Була активною членкою СУМК, як також брала живу участь в церковнім та світськім хорі від молодих літ. Свого часу вона була солісткою світського хору. Тепер вона є членкою Молодечого Братства при Катедрі св. Івана в Едмонтоні.

Минулого літа виїхала на обїздку Західньої Европи, де пробула пять місяців.

Мирон Е. Ваврнюк, D.D.S.

Серед студентів, що закінчили студії в Албертійському Університеті цього року є молодий д-р Мирон Е. Ваврнюк, що блискуче скінчив дентистичний факультет. Він є син добре відомих в Едмонтоні п-ва Євгена і Марії Ваврнюків. Мирон народився 14-го червня, 1933 року, в Ростерн, Саск. В публичній школі він вчився в містечках: Кадворт, Гефорд і Дана, де учителювали його батьки, а закінчив у Саскатуні. Середню школу скінчив в Едмонтоні, бо на той час його батька було призначено ректором Інституту св. Івана.

Мусимо зазначити, що в середній школі Мирон проявив небувалу здібність до навчання, за що щороку одержував відзначення за першість в науці, а в 1950 році одержав поважну стипендію (I.O.D.E. Коронейшон Бурсарі), як один з найздібніших студентів у цілій провінції.

Два роки Мирон перебував в Інституті св. Івана, це тоді коли його батько був ректором цього Інституту. Він був взірцевим студентом, а головно активним членом СУМК.

В 1951 р. Мирон вступив до Албертійського Університету на факультет дентистики. Кожного року він кінчав курс з відзначенням. За успішне навчання його було нагороджено стипендіями та нагородами:

1. Стипендія Албертійського Дентистичного Товариства.
2. Бурсарі Приятелів Університету.
3. Нагорода Едмонтонського Дентистичного Товариства.
4. Меклавд нагорода за хемію.

Останнього року д-р Мирон Ваврнюк виграв плакат Братства Альфа і Омега за найвищі марки в своєму факультеті за всі чотири роки — нагороду Американської Академії Дентистів за найкращі відзначення на своєму факультеті й стипендію Інтернаціональної Колегії Дентистів.

Др. Мирон Ваврнюк таксамо знагодив час і для громадської праці. Він брав участь в Молодому Братстві при Катедрі св. Івана, таксамо належав до Православного клюбу ім. Митр. Іларіона.

Професійну практику д-р М. Ваврнюк намічає відбувати в Едмонтоні.

На цьому місці щиросердечно побажаємо йому найкращих успіхів в його професійній та громадській праці.

Хто другий?

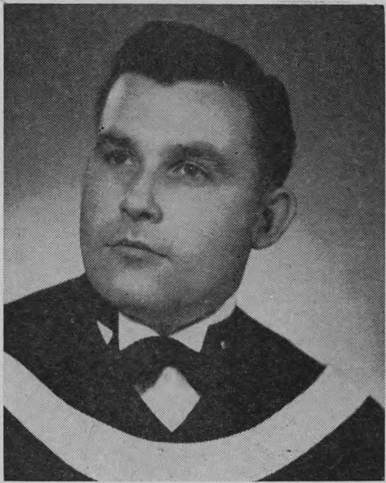
Силвія і два менших

Чвірка

Я встидаюся

Василь Димянів, Б.Ед.

Василь Димянів, здається є першим українцем, народженим в Канаді, що є назначений, як секретар Фізичних Вправ в центральній управі У.М.С.А. Ми горді з такого призначення і визнання нашої здібности як здібних організаторів.

Василь народився 1930 р. в околиці Ґорліц, Саск. Тут він отримав нижчу освіту, а середню закінчив в Йорктоні. Він також учащав до Йорктонської Комерційної Школи. Він все інтересувався фізичними вправами, був якийсь час при К.С.М.Р., але відчував, що для нього є ширше поле в науці. 1952 р. він записався на курс педаґоґа фізичного вишколення в Албертійськім Університеті. Цього року він закінчує курс Б.Ед.

Два роки Василь був питомцем Укр. Інституту св. Івана, останній, як заступник Ректора. Його хист в провадженню програм і широке знайомство служило все для добра студентів і молоді міста. Він не тільки інтересувався своїми предметами, учащав на курси українознавства, брав живу участь в дебатах, але був і в дружині переможців над Саскатунською Дебатною дружиною минулого року. Він має надзвичайний хист до провадження гуртового співу і є здібний ґітарист.

Минулого року був головою Студентського Кружка при Інституті св. Івана, був членом екзекутиви Братства Іларіона, Редакційного Комітету, а цього року головою Програмового Комітету Молодечого Прав. Братства при Катедрі св. Івана.

Назначення його секретарем У.М.С.А. відзначило одного з найздібніших наших сил. Під його проводом будуть денні літні оселі для молоді, фізичні вправи в центральнім будинку. Він буде репрезентувати це стоваришення на їхніх конференціях.

Самий він дуже скромний, точний і працьовитий. Він не може уявити собі, чому інші такі мляві і не інтересуються загальними справами. Користає з всякої нагоди, щоб себе поліпшити в надбанню знання.

Ми тільки можемо пожелати йому всякого успіху в його професії. Нехай це буде заохотою для інших, що тільки сердечна праця визволить нас від почування меншевартости.

Уведени

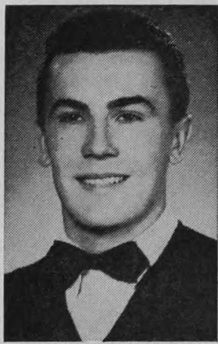

Василько і Софія

Так тобі треба!

Як спалося?

— ARTS AND SCIENCE —

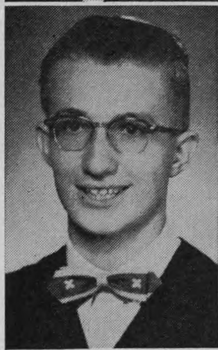
NICK HOLOWACH, BRUDERHEIM, ALBERTA

A graduate of Lamont High School, Nick was born in that vicinity in 1935. After attending the Vermilion School of Agriculture, he registered in the same faculty at the University of Alberta.

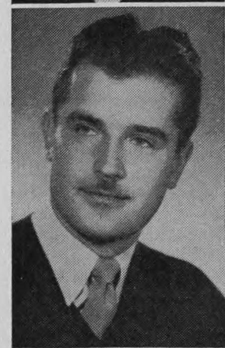
He likes hockey, baseball valleyball and an ocassional game of cards. He is an active member of the Agricultural Grain Club, the Ilarian Club and 4-H Alumni. Nick's pastime is waking the boys on the second floor, early in the morning.

GEORGE G. FEDORAK, ANDREW, ALBERTA

The G. inserted in George's name stands for "Gorgeous." He is a graduate of Andrew High School and now is enrolled in the Pre-Dent pattern of the Arts and Science Faculty. Born in March of 1938, this makes him the youngest student at St. John's. He is an extremely studious lad. George is bound to make success in his chosen vocation. He is very cautious with his money. Extra curricular activity is membership in the Ilarion Club.

PETER HAPCHYN, SPEDDEN, ALBERTA

Peter was born in 1931 at Spedden, where he completed his schooling. He entered the faculty of Education. After a few years of teaching, he decided that looking into people's mouths is more pleasant than listening to what comes out of them sometimes. This is his second year in Pre-Dent patern.

He is studious but is always interested in extra-curricular activities.

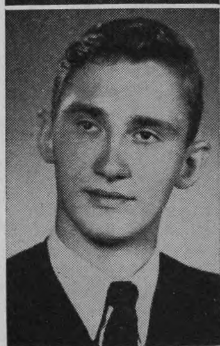
KENNETH KAYE, TWO HILLS, ALBERTA

Kenneth was born at Edmonton but has, during his young life, attended school at Myrnam, Radway and Edmonton. This is his second year at the University of Alberta in Pre-Med pattern of Arts and Science Faculty.

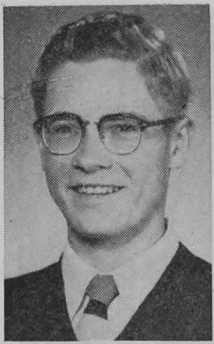
He is very interested in Medicine and should be a worthy successor to his father. Kenneth is quite active in bowling, curling and badminton.

LAURENCE SNAYCHUK, RADWAY, ALBERTA

Laurence was born at Radway, Alberta, on March 30th, 1937. He has resided in that metropolis since then. There he completed his schooling and this year entered into the House of Learning to follow his ambition of becoming a lawyer.

Laurence is of very modest disposition; takes his studies seriously. We are sure that he will make an ideal defence for fair ladies.

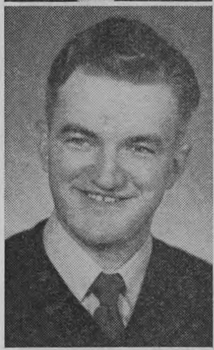

SEBASTIAN (PARKER) TKACHYK, VILNA, ALBERTA

Born at Vilna, 1936, "Sebby" graduated from the Vilna High School and now is enrolled in the Zoo pattern in the Faculty of Arts and Science. He is very interested in bugs, and we wonder when he will go. . . . Besides bugs, he is fascinated by slimy animals in Zoology laboratory.

An outstanding cross-country racer, he also likes hockey (Flyers) and girls. When he walks around with a big grin on his face, whom would you think, he is thinking of?

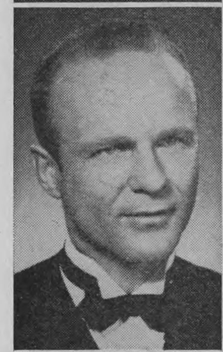
— DENTISTRY —

BOHDAN KUZYK, BON ACCORD, ALBERTA

Bohdan was born at Fedorah, June 21, 1932, and graduated from Bon Accord High School. He is now in his third year of Dentistry which accounts for "Doc."

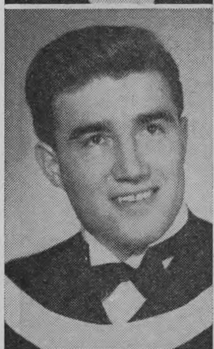
Bohdan was a member of University Curling Club team that placed second in the bonspiel. He is representative of Dental Club to NFCUS. Bob is the only man at St. John's who wears a characteristic telegraph operator's cap while studying. Fair-minded, helpful and a friend of many — that's Bohdan.

GERALD SENIW, B.A., YELLOW CREEK, SASK.

After obtaining his B.A. from U. of S., Gerald headed west to complete his desire of becoming a dentist. He has completed his third year and we feel sure that he shall be a successful D.D.S. in any community.

We hope that his many interests hold, especially the fair ones.

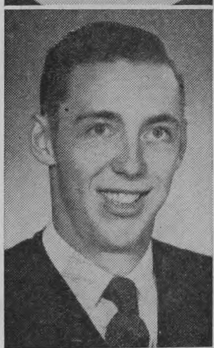

JOHN CARL ZAPARANIUK, B.A., MOOSE JAW, SASK.

Johnnie was a proud boy this year. On completing his third year of Dentistry, his Alma Mater U. of S. has granted him a B.A. We say "Well done!" Besides doing an excellent job of his own studies, he was interested in a certain damsel who completed her D.D.S. this year. (Who can blame whom?

We hope that he will be of great assistance in our football team next year. A keen sportsman, Johnnie was a very valuable asset.

— EDUCATION —

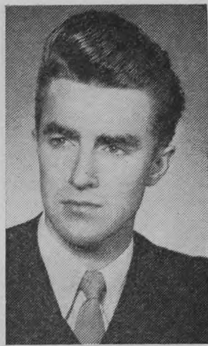

FREDERICK ALEXANDRUK, WILLINGDON, ALBERTA

Fred was born in Willingdon nineteen years ago on December 23rd. Upon graduating from Andrew High School, he enrolled in the Junior Elementary program, but still has his heart set on teaching maths and sciences some day.

Fred has played volleyball for the Education team and the St. John's. Besides being a member of the Ilarion Club and the E.U.S., Fred has an unexplained interest in anything with blond hair.

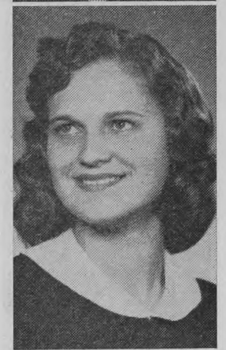
EDUCATION (Cont'd)

ROBERT ANDRIUK, ANDREW, ALBERTA

Robert registered in the first year of Education. After completing his High School at Andrew, he decided that he will get even with the future pupils , at the 3 R's.

He is quite studious and a very neat dresser.

SALLY BOYKO, MYRNAM, ALBERTA

Sally is the tall, long-haired "brownette" from Myrnam. She is in her first year of the B.Ed. program, following the Phys. Ed. pattern. Although Sally has many dislikes, there are also several things she does like — one of which happens to be a tall, handsome lawyer. Sally has only one ambition and that is — to go to bed before six o'clock the next morning. Her favorite expression seems to be: "Men, they ought to live — but not long. There ought to be a law against 'em!"

AUDREY CHABA, CORONADO, ALBERTA

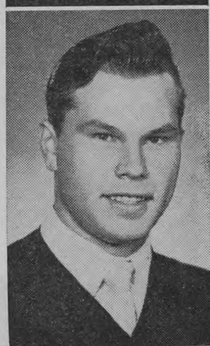
St. John's "brain-child" — that's Audrey. She received a first class honors standing in her first year of the B.Ed. program. She is now in her second year. During the past few years she has received numerous awards and scholarships, and if we know Audrey, she will continue doing so. This year she was also honor student besides receiving a scholarship.

Audrey excels in mathematics, which is her major subject. This year she is the secretary of the student body and is also on the executive of the Ilarion Club. There is no doubt that Audrey will make a good teacher.

SYLVIA DREWNIAK, LANFINE, ALBERTA

Born! Surprising, but it's true! Sylvia comes from the southern part of Alberta. She is enrolled in her second year of the B.Ed. program and plans to teach in the sunny part of Alberta this coming fall. Can you guess where that is? The keys on the St. John's piano never get rusty with her around. Sylvia is a "happy-go-lucky" person, but is not so, when Marie does not show up until the wee hours of the morning. Could there be a man in Sylvia's life? Not only one, but several. Her likes are making phoney calls and her dislikes are getting phoney calls — at 12:30 in the morning.

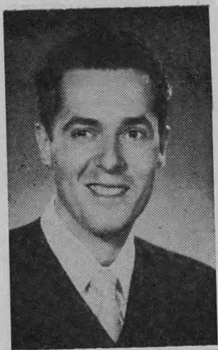

MARSHALL DZURKO, WILLINGDON, ALBERTA

Born at Willingdon in 1934, Marshall is now enrolled in the Junior Elementary course. He is a credit to the field of sports, both for the Institute and the Education hockey team. He was an ardent football player for St. John's and his injuries were ample proof. Marshall is also a recreation and health leader.

We shall always remember Marshall's keen appetite and favorite expression: "Are there any extra desserts around?" A big MAN, nevertheless, and a good guy to know.

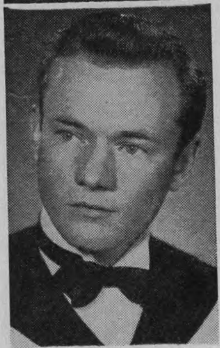
EDUCATION (Cont'd)

MARSHALL FODCHUK, WILLINGDON, ALBERTA

Though born at Vegreville, Marshall completed his schooling at Willingdon, Alberta. After few years of earning his living the hard way, he decided that a few years at U. of A. will do him no harm.

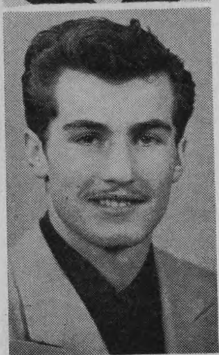
Marshall's pet dislike "pork sausages." His likes are many, especially Physics and Ukrainian Literature.

OREST KOTYSHYN, MYRNAM, ALBERTA

After completing his course in Mining Engineering and roughing it around Yellowknife for a year, Orest decided that he will do a better job as a school teacher than a miner. We whole-heartedly agree with him.

Orest will be an asset to any community as he is interested in the welfare of man. He has all the qualities of leadership.

NESTOR B. LAKUSTA, WILLINGDON, ALBERTA

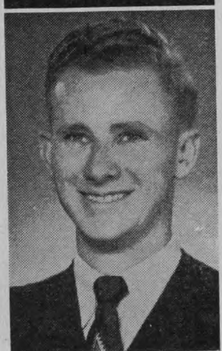
A graduate from Willingdon High School, Nestor is now in the Junior Elementary course in the Education Faculty. He was born on the 20th of November, 1935. Nestor is quite sports-minded, playing volleyball, baseball and football.

Nestor's handsomeness is a genuine asset when it comes to girls. In fact, he is the only one in St. John's with the distinction of draping himself over the phone three hours daily, seven days per week. A cheerful smile and a pleasing personality makes him a good fellow to know. He is a member of the E.U.S.

GRACE PALAMAREK, SMOKY LAKE

Gracie is one of the "happy-go-lucky" B.Ed. students. She has a keen sense of humor and is also musically inclined. Grace is the vice-president of the student body and likes to take part in social affairs. She enjoys playing ping-pong and volleyball. Grace seems to have an answer for any remark made by any of St. John's members. "Are you crazy?" seems to be a favorite expression of Grace's. If you should ever meet Grace, you are sure to be welcomed by a warm smile.

ADAM PIWOWAR, SMOKY LAKE, ALBERTA

Adam finished high school at Smoky Lake in the spring of '54 and entered the University of Alberta in the fall. He is registered in his first year of Education.

Adam distinguishes himself around St. John's by being the most appreciative of the jokes and pranks at the 'Stute. His hobbies include taxidermy, softball ,baseball. His main asset — his sister Sophie (alias Suzie).

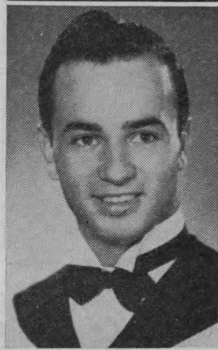
EDUCATION (Cont'd)

SOPHIE PIWOWAR, SMOKV LAKE, ALBERTA

Sophie is another Junior Ed. student and is also Grace's room-mate. She is the smallest member of the feminine tribe at St. John's. It seems that Sophie is also quite a "brain-child" according to the marks she gets on her exams.

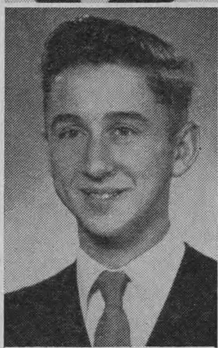
"Gee, you're crazy!" is her favorite expression. One can tell that she lives with Grace when she says that. One of Sophie's weaknesses seems to be going to St. John's Frosh Court and admitting that she attached herself to a certain member of the opposite sex.

EUGENE RATSOY, SMOKY LAKE, ALBERTA

Eugene is one of the lucky people to be born at Smoky Lake, on June 4th, 1933. He has resided there with a short stay at Winnipeg, Man. After completing his High School at Smoky Lake, he entered the Faculty of Arts and Science. He graduated with a B.Sc. and decided that Education was his line of making this world a happier place to live in.

Here is wishing him all the luck in the newly chosen field.

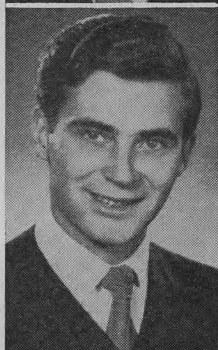

WILLIAM SALAHUB, LAC LA BICHE, ALBERTA

"Willie" was born in 1936 and it's reported that everyone was under the impression that it was a tragic birth. However, Willie was only sleeping.

He finished his high school at Lac La Biche in the spring of 1954 and in the fall he entered the Faculty of Education at U. of A.

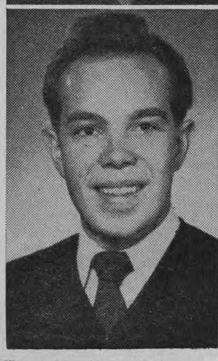
His hobbies include crib, girls (Katrinka, Joan, Sally, Rose, Steffi, etc.), softball, and sleeping at various odd places at odd times.

WILLIAM SAWKA, B.Sc., THORHILD, ALBERTA

Bill usually signs his name with his degree in Mathematics and that covers the subject quite thoroughly. He is now working towards a B.Ed.

Bill is a graduate from Thorhild High School many, many moons ago, and is quite a travelled man. He professes a "keen" interest in girls, but only for a short time, if they get on his nerve. Besides being a lady killer, Bill is a good "mixer" with the boys whenever he's around. He is as sports minded as his room-mate Nick Mosychuk and sometimes as argumentive. Bill's helpfulness, humor and personality make him a friend of many.

WILLIAM S. TANASICHUK, ANDREW, ALBERTA

Bill "Tan" Tanasichuk was born at Andrew, Alberta, in 1935. He is taking the Junior Elementary program in Education. His favorite pastimes are painting and playing the sonata. The year he graduated from Andrew High School, he was president of the student's union and this year he is editor of the St. John's yearbook.

His favorite saying is: "Hey, Parker!" Swimming and curling are his favorite sports. During his high school days, William was active in the army cadets, having attained the rank of a cadet Lieutenant. What a dull character!

SHIRLEY TOMASHAVSKY, WILLINGDON, ALBERTA

Shirley or "Tomashnook", as she is often called, is a Junior E. student who comes from Willingdon. She has taken up light housekeeping with a tall Ed. student, namely Sally Boyko. She has one ambition and that is to win a political or religious argument with her room-mates.

Shirley is quite an outstanding Sonata player, but when it comes to playing a tune, she is at a loss. Her likes are to make ocassional visits to teacup readers and her dislikes are the disappointments which follow. Could it be that Shirley is superstitious?

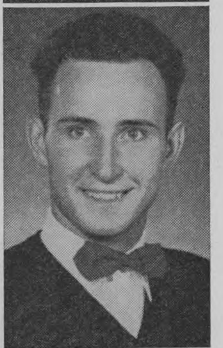

MARIE TOPILKA, MYRNAM, ALBERTA

Marie first saw the light of day on June 12th, some twenty years ago. She has been in the dark many times ever since. Marie is a Junior Ed. student and plans to accept a position this fall in the Two Hills School Division, preferably around Myrnam. We wonder why? She has only two ambitions while attending Varsity. One is to pass all her courses, and the other is to pull the bed covers off Sylvia.

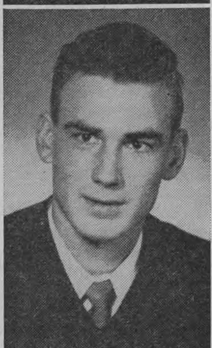
Marie has many pastimes, one of which is talking with her three room-mates. Nevertheless, Marie is a very friendly person and we certainly wish her the best success in her career as a teacher.

— ENGINEERING —

HARRY KARASIUK, SANDY RAPIDS, ALBERTA

Harry is now completing his third year of Chemical Engineering at the University of Alberta. Harry has the distinction of being the first representative from Sandy Rapids (pop. approximately 10 — large Karasiuk family, we understand) to the U. of A. His interests — women? Nix! (Had a bad experience with a certain Education Miss in his second year, it's understood). Sports — Harry is noted for his pass-catching abilities with St. John's contribution to the intramural sport scene — the fottball team. He also enjoys the odd (!) game of ping-pong.

ROMAN KOLODKEWYCH, MUNDARE, ALBERTA

Roman was born at Sunny Brook nineteen years ago. He graduated from high school at Alberta College in Edmonton. Roman is enrolled in the first year of Engineering and is also a member of the E.S.S. Being sports-minded he was captain of the St. John's volleyball team and a member of the football squad. A good fellow to know, but still a typical engineering student.

He professes keen interest in the certain few individuals of the fair sex, who frequently visit St. John's.

WALTER KORCHINSKY, WABAMUN, ALBERTA

Walter is also a third year "Chemical" and also a third year resident at St. John's. His favorite pastime — sewing buttons after some "recreation" next door.

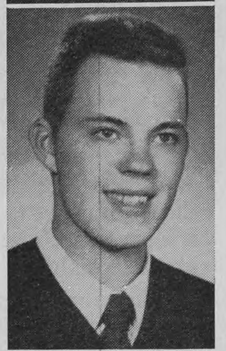
His interests lie mainly in the sporting field where he distinguished himself by guiding our football team to two victories in five games in the intramural football league. He was also a member of St. John's entry in the cross-country.

ELI SEREDIAK, ANDREW, ALBERTA

A first year Engineer, Eli was born at Andrew in 1934 and graduated from Andrew High School in 1953. Eli is quite a ping-pong player and also enjoys tampering with his radio. When you can see smoke coming out of Eli's room, you can be sure that his radio is receiving the works.

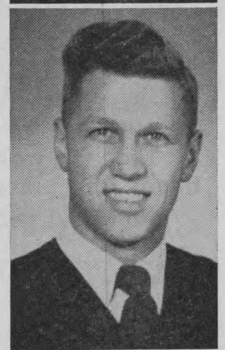
Eli is a jolly fellow, with a constant grin on his face, which wins many friends for him. His favorite expression is: "Hiya, Tan" or "I can't study tonight." Eli is very fond of girls, especially if they are taking a nursing course.

ADOLPHE W. WENGER, RADWAY, ALBERTA

Born in Radway on July 4th, 1935, Adolphe is a native graduate from Radway High School. It was there that he became interested in engineering, and thus he fulfilled his dreams by entering the Faculty of Engineering. He likes badminton and baseball. He also played volleyball on the St. John's intermural team.

Adolphe claims that he has nothing to do with girls at Varsity, but is usually looking forward to receiving a letter from home. During his high school days, Adolphe was an active army cadet. He is now amember of the Ilarion Club and the E.S.S.

LEON WOZNOW, WEYBURN, SASKATCHEWAN

One of the fortunate "furriners" attending the U. of A., Leon is in his first year of Engineering.

Leon obtained all his pre-University education at Saskatchewan, finishing high school at Weyburn Collegiate in 1949, when he obtained a Gold Medal for academic ability. He made an attempt at "earning his bread" for a few years but in the fall of '54 he again took up "learning the 3 R's" at the U. of A. His hobbies include girls (he's only normal), sports, photography, Engineers' Balls and Drink (the song, that is).

— HOME ECONOMICS —

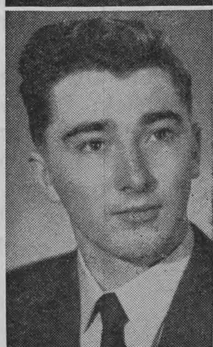
ELSIE SCHERBAN, MYRNAM, ALBERTA

This is Elsie's second year in House Economics and her ambition is to become a dietician for a certain dentist.

Elsie is one of the "alto" members of the St. John's choir and is an active member in social affairs.

Keeping company with Audrey seems to be a favorite pastime with Elsie.

— PHARMACY —

M. LAWRENCE SEREDIAK, WILLINGDON, ALBERTA

Born in 1936 at Andrew, Lawrence graduated from Andrew High School in 1954, when he decided to become a pharmacist. At present he is in the pharmacy apprenticeship study and hopes to enter University this fall.

Lawrence's leisure hours are spent in reading and mixing it with the boys from upstairs. As the saying goes: "He comes, eats, sleeps and goes." A quiet chap, but we sometimes wonder what's behind all his thoughts.

SPORTS AT ST. JOHN'S

Sports at St. John's, since the successful season the hockey team had three years ago, has been dying a slow death. The extent of the sports activities has since been an entry in the annual cross-country at the U. of A. and the after-meal ping pong sessions.

This year, however, the sports scene at St. John's gained considerable momentum and team entries were made in the Intramural touch-football, volleyball leagues, and the cross-country and an individual entry was made in the trtack and field events.

The football team, made up of such football notables as Korchinsky, "the Cobra," at quarter; "Speed" Dzurko; Kolodkewych, and Lakusta in the backfield, and stalwart linemen in the form of "Gluefingers" Karasiuk, Andriuk, "Crazylegs" Sawka (ends), Dymaniw, Holyk, "Crusher" Mosychuk, Woznow and "The Rock" Kraychy distinguished itself by finishing in second place in the football league. It also humiliated St. Basil's "Hopefuls" by a score of 15-5 to retain the "Little Grey Cup" for the second straight year. It is hoped that next year, with a few of the old squad around with which to form a nucleus, stiff competition will be provided for the intramural touch-football championship.

Starring on the volleyball team, which dropped only two games in six starts in the volleyball league play, were Tkachyk, Tanasichuk, Kolodkewych, Dzurko, Alexandruk, Karasiuk, Holowach, Wenger and L. Serediak.

Leading the cross-country entries across the finishline was "Sebby" Tkachyk, who finished in the first ten and thus qualified for competition for the intervarsity team. Also crossing the finishline were Korchinsky and Woznow in that order (46th and 1??).

Tkachyk was the lone entry from Stt. John's in the track and field competitions and placed third in the mile.

And next year????? (Have to do better than 46th!!).

Walter Korchinsky.

THE ST. JOHN'S CARD PARTY

Game: Bid-whist.

Participants: Nick Mosychuk, Walter Korchinsky, Bill Dymianiw and Bill Sawka.

Bill D.: "Deal the —***§£§§&$ cards."
Walter: "I bid 40."
Bill S.: ""Uhhhhhhh. . . . . .45.'"
Nick: "Whose bid? What did Bill bid?" etc., etc.
Bill D.: "Come on, Nick. You've got nothing!"
Nick: "55.'"
Bill D.: "Well, I guess I'll have to pass."
Nick: "Who leads?"
Bill S.: "Name your trump first."
Walter: "He has to guess his partner's hand first."
Nick: "Now let's see, what has Bill got? Ah, spades."

As usual, Nick makes his 55. Bill D. gets mad and hollers — "Deal the ***§£§§&$ cards!"

РЕДАКЦІЙНИЙ КОМІТЕТ
Сидять зліва доправа: Силвія Древняк; В. Танасійчук; Мирослава Паламарек.
Стоять зліва доправа: Василь Демянів; В. Корчинський; Орест Котишин.

Редакційна Колеґія

Підсумки останніх п'ятьох років

Випускаємо в світ шосте число Річника Студентського Кружка при Українськім Інституті св. Івана й при цій нагоді вважаємо за відповідне коротенько й загально підсумувати додатні сторони культурного життя та взагалі активности, що нам уможливив наш Інститут. Оглянувшись назад на віддаль п'ятьох років діяння нашого Інституту, ми можемо в ширшій мірі оцінити позитивну користь, зв'язану з якнайкращими спогадами, що стала цінною власністю кожного питомця. Перебування в Інституті дало нам довгий ряд найцікавіших лекцій, гармонійно зв'язаних з навчанням в університетських клясах. Школа теоретичного знання і школа практичного чи щоденного життя творять одну неперервну цілість, бо вони вкупі дають молодій людині найліпше підготовлення для життьового шляху в професійній та суспільно-громадській ділянках, що в свою чергу творять і дають остаточну оцінку людини в суспільстві. Нам, студентам українського роду, Інститут допоміг збагнути багатство української культури, познайомити нас із цілями української спільноти в Канаді, ввести нас у зорганізоване життя нашої спільноти та підготовити нас на корисних громадян-українців, свідомих своїх завдань і цілей.

За все це ми в першу чергу вдячні ректорові Всеч. о. В. Сенишину та

добродійці С. Сенишин, що вони з глибоким знанням свого завдання зуміли ввійти в наше життя, служити нам доброю порадою і чином, пізнати наші недомагання та лагідним способом і з великим умінням скерувати нас до того, що ми навчилися поза університетськими курсами.

За останніх п'ять років ми мали змогу вислухати цікаві доповіді визначних українських науковців і діячів, що гостили в нас в Інституті, як напрд.: генерал Сікевич, Високопреосвященний Митрополит Іларіон, д-р. І. Верхомин, п. П. Лазарович, д-р. Н. Д. Голубіцький, д-р. Д. Мельник, д-р. Д. Яремчук, проф. Л. Білецький, проф. І. Рудевський, Ілля Кіріяк, б. посол М. Лучкович, Джун Ковальчук, Павло Мельничин та багатьох інших.

Щорічні курси українознавства, що відбувалися в Інституті, курси українських вишивок і писання писанок, що їх вела д-ка Сенишин, церковний і світський хор під керівництвом нашого ректора Всеч. о. Сенишина і А. Мельничука, дебати, чайні прийняття, висвітлювання образків і релігійні лекції та Богослуження в Інституті — це тільки частина багатьох навчальних подій, із яких ми так багато скористали.

Кожного року за минулих п'ять років відбувалися між-провінціональні дебати між студентським кружком при Інституті св. Івана і студентським кружком "Каменярі" в Саскатуні. Два рази в тих дебатах переміг наш едмонтонський кружок.

Питомці Інституту брали активну участь на народних з'їздах, зокрема на з'їздах нашого Інституту та допомагали в програмах. Вони також тісно співпрацювали з організацією молоді СУМК і Молодечим Братством при Укр. Прав. Катедрі св. Івана в Едмонтоні. Активність питомців виявила гарну ініціятиву в праці, коли 1951 року, в Інституті почав видаватися журнал "Дзвін", охоплюючи студентське життя. Це було для студентів добре підготовлення для дальшої видавничої праці, що знайшла своє найкраще втілення в видаванні Студентського Річника.

Ректор Інституту св. Івана, Всеч. о. В. Сенишин, спільно з студентами, все цікавився введенням української мови й літератури в Університеті. Коли ми маємо сьогодні вечірні курси українознавства в Албертійськім Університеті, то ми завдячуємо це в дуже великій мірі заходам і ініціятиві нашого працьовитого ректора. Ближче про це можна прочитати в Річнику на 1952 рік.

Року 1952-го, також заходами нашого ректора й студентів, засновано при Албертійськім Університеті Православне Братство ім. Митр. Іларіона, що належить до дев'ятьох студентських товариств признаних Університетом. Наше Братство виявило від початку свого заснування дотепер чималу діяльність. Крім лекцій на релігійно-суспільні теми Всеч. о. Сенишина, відбувалися також цікаві реферати визначних українських діячів.

Наш Український Інститут св. Івана не зосереджував свою активність тільки в опіці над студентами, але його праця і ініціятива сягала далеко в обсяг нашого громадянства. Один із гарних прикладів цього — це безперечно набуття оселі для молоді коло Піджон Лейк, на південний захід від Едмонтону. Цього року ця оселя прийняла поверх 60 осіб нашої молоді на літній відпочинок. Там відбуваються курси українознавства, як також релігійні виклади.

Ми, питомці Інституту, надзвичайно вдячні Всеч. о. В. Сенишинові, як також добродійці Сенишин, за батьківське піклування за останні роки. Ніхто з нас не може забути прегарні Свят-Вечори, що відбувалися кожного року в Інституті в дусі старинних українських традицій, співи, коляди, наші виступи з колядами перед мікрофоном місцевих радіостанцій, щоб передати їх нашим батькам, рідним і знайомим, доказавши тим, що ми дійсно користаємо з нашого побуту в Інституті.

Не можна також забути щорічних бенкетів на честь абсольвентів нашого університету українського роду. Вони завжди мали величний хара-

ктер і на них стрічалися наші батьки, члени та дирекція Інституту з нашою університетською молоддю.

Ми всі дуже вдячні в першу чергу дирекції, ректорові Всеч. о. Сенишину й добродійці Сенишин, як також Прав. Громаді та Жіночому Товариству за все добре, що ми зазнали від них. Ми бажаємо дальшого розквіту нашому Інститутові і, щоб намічена розбудова нашої Святині стала завершеним ділом.

Редакційний Комітет.

Українці Алберти!

Виконаймо рішення наших зїздів!

Згідно з рішенням провінціяльних з'їздів у 1952-53-54 роках, дирекція Інституту св. Івана вже розпочала робити перші кроки до будови нового приміщення для Інституту з весною 1955 року.

За минулих 36 років свого існування Інститут св. Івана (попередньо Український Інститут ім. М. Грушевського) послужив українському громадянству на національно-культурному й релігійному полі. Його вихованці чимало причинилися до поширення нашої свідомости в Канаді. Вони також дуже багато причинилися до піднесення нашого імени серед канадійського загалу.

Основним завданням нашого Українського Інституту було і є: дати змогу і нагоду студентам українського роду, обох полів, учащати до вищих шкіл та збудувати освіту в усіх галузях науки; дати надійним питомцям навіть фінансову піддержку, коли потрібно. Разом з тим дати їм відповідне релігійне та національне виховання, щоб вони знали "хто вони і чиї вони діти. ."

До цього часу наше громадянство вже зложило поважну суму на будівельний фонд, але віримо, що поки почнеться будова восени, наші жертводавці, розуміючи вагу цього святого діла, підуть нам назустріч і допоможуть докінчити те, що наші батьки започаткували кількадесять літ тому.

Ст. Мисак, голова.

Підготовка до іспитів

Забава в Інституті

Ану, хлопці! Разом!

ДЕЩО ПРО РОЗБУДОВУ ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Як вже відомо, члени Інституту св. Івана в Едмонтоні на річних зборах мин. року повторили ухвалу з'їзду з-передминулого року, щоб побільшити будинок Інституту та уповноважили дирекцію почати перебудову цього року. І дирекція, маючи ухвалу і уповноваження, розпочала збірку грошей, яких, очевидно, перебудова потребуватиме. А тому, що самий Інститут, так і його перебудова, є нашою загальною, громадською справою, то за цю справу нам треба поважно взятися.

Що будинок Інституту треба конче побільшити, про це не може бути двох думок. Бо хто бодай трошки цікавиться нашим громадським зорганізованим життям, то завважав, що якогось часу, а головно відколи перенесено Інститут із північного на полудневий бік Едмонтону, він до певної міри стратив свою, громадську популярність, яку він мав у перших тридцяти роках свого існування. А стратив її зі слідуючих причин:

1. Не маючи місця для більшого числа питомців, управа Інституту не потребувала так, як колись, вганяти ціле літо по фармах і вишукувати питомців, щоб заповнити його будинок, бо вона не могла помістити навіть усіх тих, котрі самі зголошувалися. Отже з цієї причини він відчужувався від людей на провінції.

2. Не маючи довгу, не потрібно було управі Інституту так, як колись, їздити по фармах з відчитами та з різними підприємствами за жертвами на його сплату. А такі відчити і підприємства були основою нашого зорганізованого громадського життя — був довг, був рух, була праця, що підносила нас культурно.

3. Через мале число питомців в Інституті, студентський кружок, що колись був ядром інститутського і міського життя, стратив своє первісне значення. Колись він гуртував у собі питомців і міську шкільну молодь. Вона зростала в ньому, знайомилася, дружилася. . .

Оцінку студентського кружка існуючого під впливом Інституту може дати кожний, хто належов до нього, без різниці чи він був питомцем Інституту, чи тільки належав до нього, як студент. А сьогодні такого студентського кружка потрібно навіть більше як колись. Сьогодні можна числити міську студентську молодь навіть на сотки. Мале число питомців Інституту само собою не має сили притягнути їх до себе. А це з тої простої, природної причини, що малий гурт не може мати тієї принади, яку має великий гурт. І сьогоднішні батьки, котрі мають підростаючу молодь, повинні вглянути глибше в це питання. Зближення студентської молоді з провінції, а навіть із сусідніх провінцій з міською, це повинно бути нашим першорядним завданням, якщо ми хочемо причинитися до виховання провідної ґрупи людей потрібної для нашого життя тут і для життя цілого нашого народу. А Інститут виконував це завдання колись і зможе виконувати і далі, якщо ми його розбудуємо і дамо нагоду більшому числу питомців мешкати в ньому. І чим скоріш це зробимо, тим меншу страту потерпимо у згубі провідної натури людей обох полів у місті і на фармах.

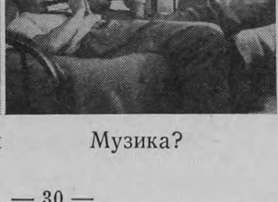
І. Киріяк.

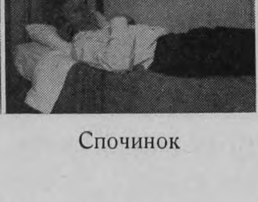
Спочинок по іспитах.

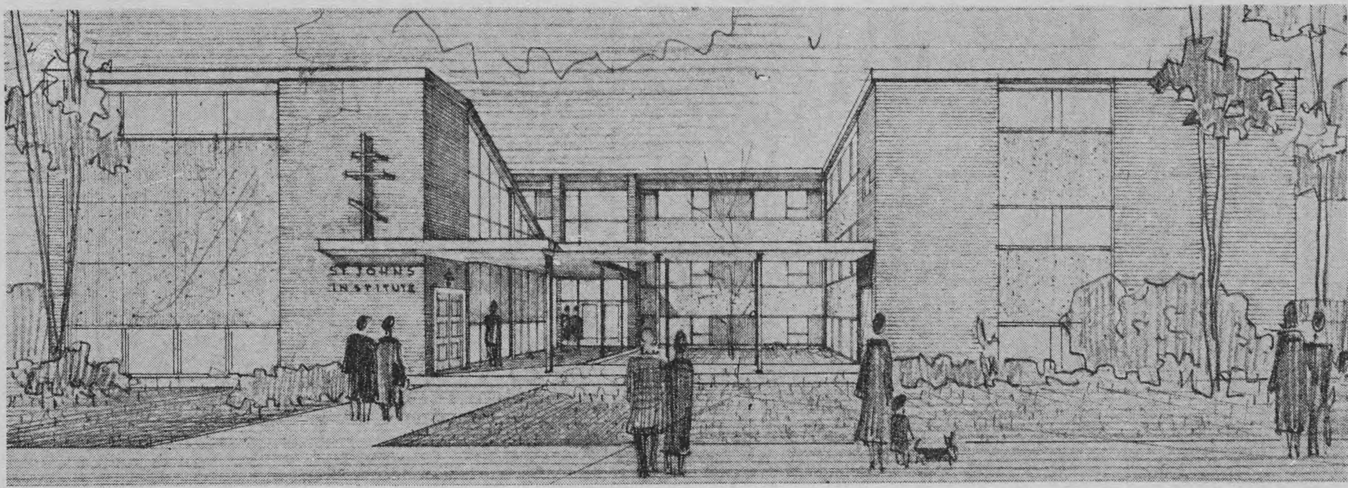
Добра господиня

Музика?

Спочинок

Проєкт нового будинку Інституту св. Івана в Едмонтоні, Алберта.

ЧОМУ НАМ ПОТРІБНО УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ?

Чи потрібно нам Українського Інституту, що входить в обсяг праці нашої Української Православної Церкви? Чи наші зусилля зібрати таку велику суму грошей на його будову потрібні? Часто чути нарікання на постійне збирання фондів, на цю чи іншу ціль або інституцію. Часом чути заввагу, чому приватні одиниці чи ті інституції, що існують, самі не дбають про приміщення студентів.

Щоб дати відповіді на подібні питання, треба поглянути на те, що інші народности і віровизнання роблять у цій ділянці.
В Алберті є найменше пять виховних інституцій інших віровизнань, подібних до нашого Інституту. Одна з найбільших і добревідомих є Колеґія св Йосифа в Едмонтоні на університетській посілості. Вона є римо-католицькою інституцією і дає також приміщення для студентів інших деномінацій. Крім того, її професори дають виклади в університеті з ділянки філософії та інших предметів.

Злучена Церква (Юнайтед Чорч) отримує Колеґію св. Степана, що є подібна до Колеґії св. Йосифа, а в місті має колеґію "Алберта Каледж", де крім предметів середньої школи, викладають повний курс стеноґрафії, музики та інших вільних наук. Це популярна інституція між молоддю різних народностей і віровизнань і кожного року значне число українських хлопців і дівчат виходять з тієї колеґії.

Лютеранська церква утримує "Конкордія Каледж", що є одна з кількох шкіл в Алберті, де німецька мова викладається дуже широко. Адвентисти (суботники) утримують добре знану "Кенедієн Юніон Каледж" в Лакомб, де крім викладових предметів, мають друкарське заведення й видають всі свої релігійні матеріяли та інші друки.

В Трі Гилс, пятдесятники мають кредитовану середню школу, а крім того мають свою власну радіовисильню, що її вживають для своїх цілей. Ще є другі подібні інституції в Едмонтоні, Піс Рівер, Ред Дір і в інших місцевостях. Але ми не будемо входити в подробиці.

Чому вищезгадані члени своїх деномінацій удержують свої інституції? Поперше, молодь певних деномінацій і народностей дістає нагоду жити в товаристві тих, що мають подібні інтереси і замилування. Вони там мають нагоду навчитися своєї мови й отримати знання своєї віри. Інститут став для них "Дім поза Домом." Тут також вони виробляють певні світогляди, яких не могли б одержати в приватних домах або в неденомінаційних інституціях. Такі інституції часто помагають біднішим студентам, бо вони є забезпечені жертвами або мають реальності, що приносять їм певні доходи.

Найголовніше, такі інституції дають своїй церкві певний престиж, де здібна молодь бажає перебувати. Кемровз Лютеранська Колеґія (Норвезька) має один із найкращих хорів виключно з молоді в Західній Канаді.

Чи потрібно нам ще більше доказувати, що модерний, повноустаткований і під доброю управою Український Інститиут св. Івана буде великим майном для українського народу з Західній Канаді? Ми можемо мати такий Інститут, коли ми всі разом доложим всіх зусиль і підтримаємо теперішню кампанію збирання фондів на його будову. Чи ви попрацюєте і дасте свою жертву? Це від Вас залежить!

Василь Е. Косташ,
член Дирекції Укр. Інституту св. Івана.

ПРИЩЕПЛЮЙМО ГОРДІСТЬ ДО СТУДІЮЮЧОЇ МОЛОДІ

Дирекція Інституту св. Івана в Едмонтоні постановила приступити до будови нового, модерного приміщення для студентів українського роду. Хоч ця справа не є новою, в той же час вона є справою пекучої важливости, якої дальше відкладати не сміємо.

Бувши свого часу питомцем Інституту, а пізніше одним із інструкторів в ньому, я мав нагоду спостерігати відносини серед студентів та обговорювати з ними обставини Інституту. Вже тоді мені стало відомо, зокрема в повоєнних роках, що переважаюча більшість студентів ставилась до приміщення Інституту неґативно або навіть з певною погордою. Були і такі, що постійно в розмовах нарікали на приміщення Інституту з досадою, називаючи його "цею дірою." Тому не диво, що багато студентів старались якнайскоріше з нього вирватись і влаштуватись на інше мешкання.

Одинока причина цьому була, як ми всі значмо, що будинок Інституту як назовні, так і внутрі мав примітивний і дешевий вигляд. Хоч дирекція Інституту направляла його своєчасно, будинок Інституту був перестарілий і ніколи привабливого вигляду не мав. Навіть тоді, коли в 1949 році Інститут перейшов до іншого будинку на полудневім боці ріки, ми дійсно лише переливали з пустого в порожне, тому що стан цього будинку не був багато кращий від попереднього, а в додатку він приніс нову проблєму, бо був значно меншого розміру.

Очевидно, що студіююча молодь мусить у першу чергу бути горда хоч би з самого зовнішнього вигляду будинку Інституту, а ще більшою гордістю повинен бути внутрішній вигляд, що своїм обладнанням приваблював би студіюючу молодь до себе.

І ось, коли ми осягнемо це, тоді нам буде значно лекше прищеплювати любов і пошану студіюючої молоді до Інституту як до української інституції, а відси легше буде прищеплювати студентам ті ідеї, які наш Інститут, як виховавча інституція з українським змістом, повинен поширювати між нашою студіюючою молоддю.

Пам'ятаймо, що наша молодь невинна тому, що ми живемо в часах великого матеріялізму, коли велику вагу всі покладають на зовнішню форму. А тому ми повинні мати для наших студентів будинок, який би відповідав теперішнім часам і з якого молодь булаб горда та навіть в пізніших часах з гордістю відчувала, що вона перебувала в цій українській інституції. А головне, аби молодь не чулась нижчою від своїх товаришів-студентів, які походять з інших етнічних ґруп наших співгорожан.

У відповідному приміщенні, а до того ще й належно устаткованому, ми будемо завжди мати належне оточення, в якому буде можливо переводити національно освідомляючу й виховавчу працю і в цьому осягнути бажаних успіхів.

Тепер є крайний час на будову нового приміщення для Інституту, хоч би з причини, яку наведено вище. Обовязок всіх нас є відгукнутись щедро на заклик до фінансової підтримки для цієї важливої справи.

Д-р Левко Г. Фарина.

ДО РОЗБУДОВИ ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА В ЕДМОНТОНІ

Здорове, спільне життя народу ніколи не старіється. Воно у своєму змісті завсіди молоде і завсіди творить щось спільне, нове, щоб тим зберегти себе від старості і від духової загибелі. І чим більше число одиниць народу бере участь у такій, спільній творчості, у віднові свого спільного життя, тим більше він багатіє силою видержувати неприязні природні, політичні і економічні перевороти і продовжувати своє життя безконечно. Це так, звисока, а далі:

Здорове, спільне життя народу складається, перш усього, з свідомих свого існування людей. Свідомі люди це ті, котрі знають, що поза їх особисті і родинні життєві потреби є ще й ширші, громадські потреби. Бо народ може бути багатий числом особами і родинами, але коли вони поза свої особисті і родинні справи не інтересуються спільними громадськими справами, тоді їх число не представляє спільної, народної сили. Наприклад, поодинокі особи і родини можуть будувати для себе гарні доми, розробляти багаті господарства, розвивати власну торговлю, бути власниками великих, міських будинків, бути власниками фабрик і, взагалі, дороблятися великого маєтку, але коли вони з того багатства не жертвують нічого на спільні народні справи, тоді вони не представляють вартості для цілого народу — їх багатство це виставлені дорогоцінні речі у вікнах крамниць, або, по-біблійному, закопані таланти. Це так, посередньому, а далі:

Наприклад трапилося таке: Іде якийсь умний, сторонський чоловік багатою околицею і перша річ, що впадає йому в око, це господарські будинки — хати, стайні, хліви. Вони можуть бути найкращої будови, вималювані взірливо фарбами, обсаджені деревами і квітниками, але як дорога якою той, умний чоловік, іде крута, вузенька, ямиста, з поломаними містками і тут то там попри неї в болоті свині свої літниска мають і, умний чоловік, ідучи нею, скажім, автом, мусить щохвилини міняти "ґіри" — а далі минає він шкільний, опущений будинок з залатаними папером вікнами і з опущеним подвірям, а далі знову минає церкву і цвинтар з надгробниками, що ледве визирають із бурянів і з диких кущів, то він, бідний, збідніє духом, покиває сумно головою, усміхнеться кривосумно і, хоч-не-хоч, подумає: — Гарні люди, працьовиті, бо гарні господарства мають, але дуже видно, що хибує їм того, спільного громадського духа, що час від часу кидає оком поза їх власні, господарські плоти на їх спільні справи. — І мимо гарних, вималюваних будинків, і мимо блискучих авт на подвірі, і мимо тракторів та комбайнів, винесе він дуже квасковату опінію про ту, багату на вид, околицю, бо вона спільно бездушна. Це так, по-нижньому, а далі:

Одиниці, родини, громади творять один народ. Сила, що держить його життя завжди молодим і творчим залежить від жертв, що одиниці, родини і громади зложують на виховання його спільної душі. Одиниці, родини і члени громад можуть набувати найвищу професійну освіту в університетах; можуть здобувати високі посади в урядах, у торговельних і фінансових підприємствах, відзначатися у науковому світу, але коли вони не засвоять собі жертвенної спільної душі свого народу тоді вони існувати будуть пустоцвітом для нього. От жити будуть про око, самі про себе і погинуть, не лишаючи по собі ніякої памятки записаної у реєстрі спільної, народної душі — з землі прийшли, у землю підуть без сліду.

А тепер до заключення: Розбудова Інституту св. Івана на те й планується, щоб у йому перебувало більше число питомців і там набували тої свідомості про спільну народну душу, яка розуміє, що поза особисті, поза родинні і поза вузькогромадські справи є вищі, загальні народні справи, які потребують жертв і самопосвяти.

І. Киріяк.

УКРАЇНЦІ АЛБЕРТИ! ВИКОНАЙМО РІШЕННЯ НАШИХ З'ЇЗДІВ!

Бажання є мотором людського життя. Чим більше побажана річ для одиниці, тим більше вона старається її здобути. В житті людини є багато моментів бажання, але як те бажання лишиться тільки бажанням, то воно марне. Це тільки сон ходячого.

Бажання українського народу в минулому було мати своїх провідників. Вони не лишили справи, заклавши руки, але взялися до праці. Кожний у свій власний спосіб прямував до цієї мети. Треба було школи, вони будували; треба було церкви, теж будували; треба було часопису, вони його видавали; треба було читальні, її закладали; треба було інституту, його будували. Ніхто ніколи не думав, що може не вдасться. Ніхто ніколи не думав, що може бути інакше.

Були також відмінні часи. Фіансово наші поселенці стояли багато бідніше. Як справа вимагала, то були такі, що задовжувалися, але справі помагали. Не жертвували ті, що мали, але ті що хотіли дати. Вони давали, щоб сповнити своє бажання. Це були люди, які не боялися, що дім потерпить, що можливо сусіди будуть сміятися. Вони не оглядалися скільки їх сусід зробив для справи. Ні, вони числилися з своєю совістю.

Тепер багато краще. Лекше дати гроша, ніж часу. В нас час став дуже дорогий. Студіююча молодь має окреслений час і ясно визначені вимоги. Вона не може лишатися позаду. Народна спарава також мусить іти з часом. Ми не маємо права відкладати на інший час, бо може бути запізно. Для всякої доброї справи, яку ми бажаємо виконати, мусимо працювати вже сьогодні. Завтра може бути запізно. Не стане наших рук, не стане нашої помочі та нашого проводу, буде велика втрата для справи.

Ви, українці в Алберті, сказали своє слово устами своїх представників на провінціяльних з'їздах, що бажаєте мати новий, модерний, пристойний Інститут, — добре, мудро зробили! Тепер до праці!

о. В. С.

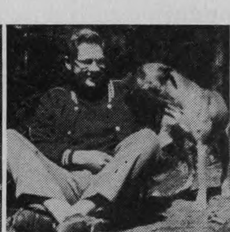
Наша кухарка

???

Де ти спиш?

Біольоґ і товариш

Willie: "How much dirt is there in a hole 2 feet deep and 2 feet in diameter?"

Leon: "I'll figure it out in a minute." (Takes out his slide rule and starts applying his knowledge of Calculus).

Just goes to show how much Leon knows about holes!

ЖЕРТВЕННІСТЬ

Багато говориться про те, що ми йдемо скорим темпом до винароднення. Це питання стає щораз прикрішим і виразнішим. Нераз зверталося увагу, що ми мусимо пристосувати себе до всіх вимог теперішнього часу. Не тільки наш життєвий уровень мусить бути нарівні з іншими, але наші зусилля для задержання себе самих, наші надбання культурні, релігійні та національні мусять стати джерелом життєздатности нашого народу в Канаді. Щоб це зробити, ми мусимо жертвувати дуже багато.

Економічно ми піднесли себе до рівня наших співгромадян. Ми пристосували себе знаменито в економічній ділянці. Наші професіоналісти: лікарі, учителі, адвокати й інші є прийняті нарівні з іншими. Тільки наша жертвенність для будучого покоління є дуже скромна.

Якби ми були членами іншої народности, від нас вимагали б і ми давали б щедро на підтримку своїх інституцій. Ми бачимо, що інші народности—віровизнання жертвують щиро для самовизнання. Правда, є певна частина нашого свідомого членства, що жертвує понад міру. Чи ці одиниці мають тягнути громадський віз ввесь час? Правило соціології говорить, що один тягне, а двадцять тягнуться.

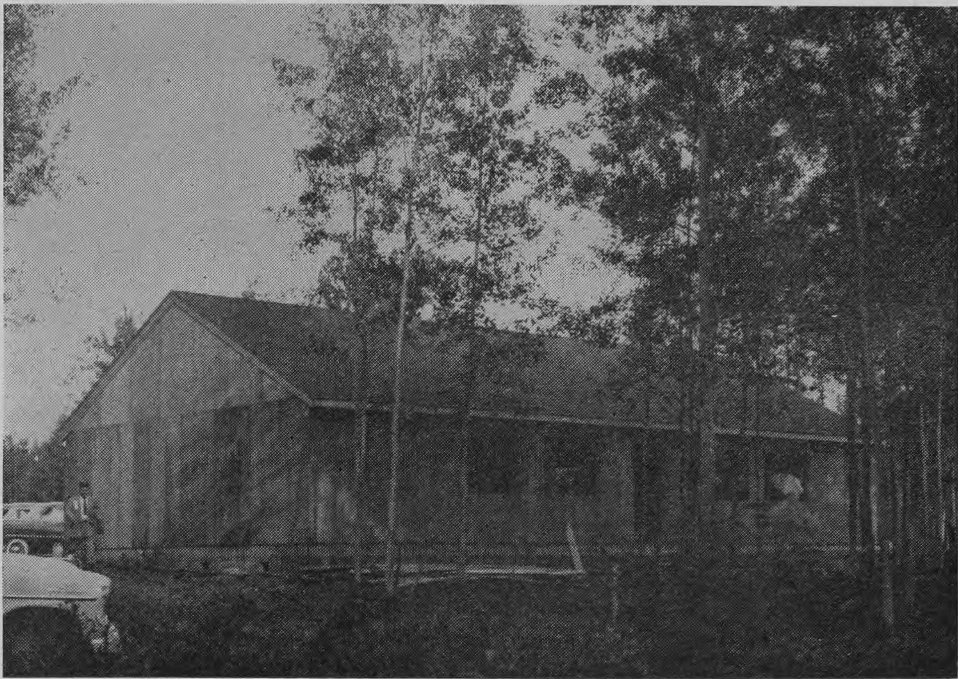
Перед нами стає питання, чому не використати всі сили, приєднати їх до тієї верстви жертводавців більше число наших громадян. Вони є, але треба кожному громадянинові запрягатися до праці. Перед нами великий обов'язок збудувати нове приміщення для Українського Інституту св. Івана.

Це є наше громадське господарство. Це наше поле, наші шпихлірі, наш дім, наше лице. Ми цим покажемо перед світом, що ми є життєздатний нарід, що ми турбуємося своїми дітьми, своїм майбутнім. Як так будемо думати, так будемо працювати, і тоді не матимемо причини лякатися винародовлення, асиміляції. Рівний з рівним не боїться ставати до праці.

Наш новий Інститут має бути нашим лицем, не тільки тепер, але і в майбутньому. Дайте можливість нашим дітям бути гордими за наш вклад на їх користь і для загального добра і слави нашої землі.

о. В. С.

ІНСТИТУТ ПРОВАДИТЬ СВОЮ РОБОТУ

Протягом багатьох років відчувалась велика потреба літньої оселі для української молоді в Алберті. Тому три роки Дирекція Укр. Інституту св. Івана пішла на зустріч такому бажанню і закупила 10 акрів землі коло Піджон Лейк, недалеко Торсбі. Інститут відчував, що все, що вони зможуть зробити, то бути тростами цієї площі, а складові організації, СУС і Укр. Прав. Церква, повинні заінтересуватися цією справою і дати активне життя.

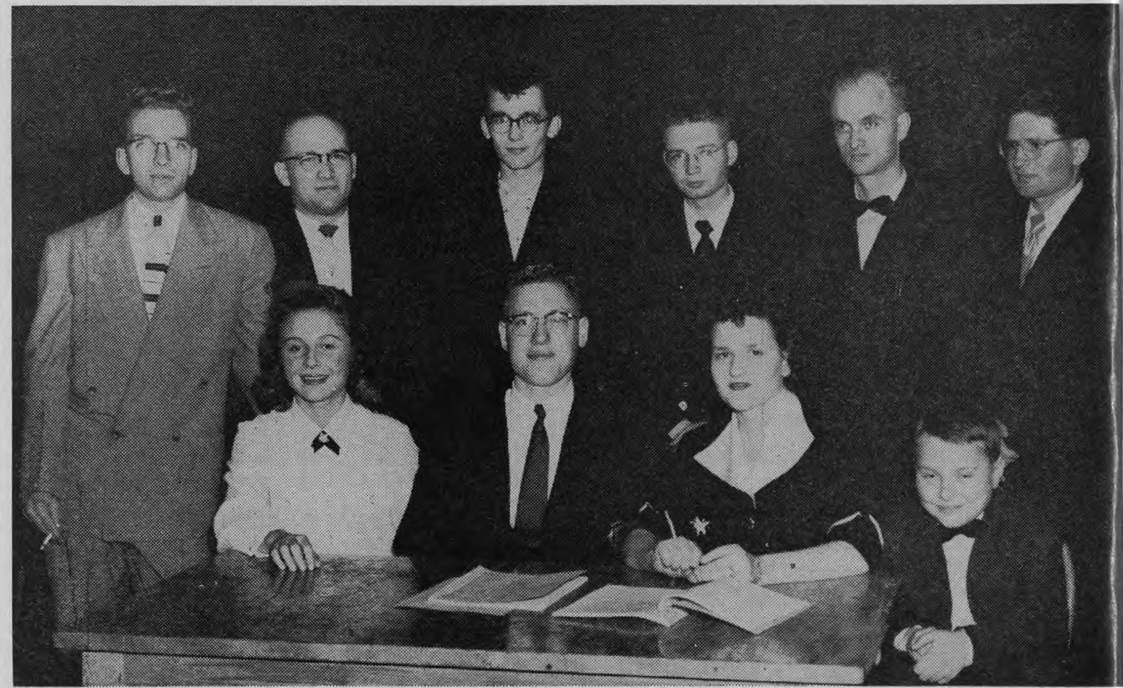
Дня 8-го серпня, 1954 року, відбулися в цій оселі перші офіціяльні сходини старших і молоді з Едмонтону й околиці. Ранком Всеч оо. Д. Стратійчук, Ковалишин і Сенишин, під спів Катедрального Хору з Едмонтону, відправили Службу Божу. По обіді відбулася офіційна програма, якою проводив д-р Л. Фарина, голова Пров. Екзекутиви ТУС.

Привітальні промови виголосили о. Прот. Д. Стратійчук, пані добр. Софія Сенишин від Пров. Екзекутиви СУК, Мирон Шевчук, голова Пров. Екзекутиви СУМК, Ст. Мисак — голова Дирекції Інституту; Іван В. Гуцуляк — учитель з Андру; Юрій Фуштей з Вілінґдон; Ст. Олекшій — член церковного заряду в Калмар; а о. В. Селишин подав докладний звіт про початки, хід і пляни на будучність. Потім відбулася збірка на будову, що принесла $830.00. Наступне слово мав п. О. Лукіянчук, член церковного заряду з Торсбі, а заключила п-і Е. Сиротюк, голова комітету площі.

Між промовами відбувалися концертові точки, як дуети, українські танки, сольоспів і т. п. Того ж дня загостила дута оркестра молоді з Калмар. Завдячуємо цю появу мейорові міста Калмар.

Ця площа призначена для української православної молоді Алберти. Комітет складається з делегованих представників слідуючих організацій: Інститут, ТУС, СУК, СУМК, СУС, Катедральна Громада з Едмонтону

і з правом кооптування членів до певних комітетів. Дотепер збудовано павільйон 30 X 52 стіп, де буде приміщення на кляси, їдальню і гуртові сходини. Інші будинки будуть збудовані цього року. Практичне виконання проєкту залишається на цей рік. Вигляди дуже добрі. Знову Інститут попровадив до доброї мети.

ЧЛЕНИ АМАТОРСЬКОГО ГУРТКА, ЩО ВИЇЗДИЛИ НА ОКОЛИЦЮ
Сидять зліва доправа: п-а В. Крамар; Андрій Дворник; п-і О. Семенюк; Т. Костів.
Стоять: В. Бартко; Анд. Чапелський; З. Маґус; Т. Бойко; Д. Савчук; Р. Бойко.

ЧЛЕНИ АМАТОРСЬКОГО КРУЖКА, ПРОВ. ЕКЗЕКУТИВИ С.У.М.К.

Український Інститут св. Івана має приємність сердечно подякувати всім жертводавцям, що зложили свої жертви на будову і купно площі для оселі молоді.

Провінціяльна Екзекутива С.У.К. в минулому і тепер багато подбала і жертвувала на цю ціль. Відділи Союзу Українок Канади в Алберті також вложили свої жертви, кожний по своїй змозі.

Провінціяльна Екзекутива С.У.М.К. на Алберту знайшла ще інший спосіб. Вибравши відповідних аматорів до 4-ридієвої Фарс-Комедії п. з. "Міліони," виїздили на околиці з представленням, щоб у цей спосіб придбати фінансів для "Оселі", що в першу чергу призначена для молоді. Відвідавши ряд місцевостей, вони не тільки придбали фінансів, але також познайомилися з громадянством та молоддю на місцях.

Від усіх нас сердечний "Спасибі" всім жертводавцям і працівникам.

Богдан і Марта Нічка

Марта, дочка добревідомих наших громадян, п-ства -?.Маларчук, почала свою шкільну карієру в Торсбі а відтак учащала до школи в Басвій і Карстейрс а послідний рік середньої освіти одержала в Едмонтоні. Під час свого побуту в Едмонтоні перебувала в Інституті св. Івана де брала живу участь в праці студентського кружка. Після закінчення середньої освіти перебралася до родичів в Келґарі, де закінчила стенографічний курс. І тут не покинула заінтересовання громадського характеру, записалася до відділу СУМК і через один рік була в тім відділі писаркою-скарбничкою. Перебравшися до Едмонтону, вона одержала відповідну посаду в Шел Ойл Ко., де ще дотепер працює.

Богдан народився в околиці Гілярд, де окінчив нижчу освіту, а середню в Іствуд Гай Скул в Едмонтоні. Під час свого побуту в середній школі, брав живу участь в співочім і драматичнім ансамблю, як також був скарбником Студентського Кружка. Закінчивши середню освіту, він вступив на медичний факультет Албертійського Університету. Минулого року він одержав ступінь B.Sc. в медицині. Літньою порою він побирає офіцерський курс в летунській канадійській фльоті. Минулого року був призначений в школі Кінґстон, а цього року є зарядчиком при медичнім вишколі, сполученім з авіяцією.

Під час семестрів в Університеті, бере живу участь в Прав. Братстві ім. Митр. Іларіона, як також в Молодечім Прав. Братстві при УГПКатедрі в Едмонтоні. Через один рік був скарбником вищеназваного товариства.

Тайну подружжя вділив Всеч. о. В. Сенишин 19-го липня, 1954 року. Молодим надійним громадянам бажаємо всього найкращого.

Петро і Стефанка Лазарук

Петро Лазарук, син добревідомих громадян, Іллі й пані Лазарук у Смокі Лейк, Алберта, одружився з нашою питомкою Стефанкою, з дому Гарапнюк з Редвей, Алта., 17-го липня, 1954 року. Петро є тихої вдачі, працьовитий і совісний супроти своїх знайомих. Самий своїм трудом заробляє на чесне громадське становище. Тепер він задумує покінчити технічний курс і незабаром молода пара переберється до Келґарі, де він буде учащати до школи.

"Стела" отримавши свій академічний ступінь, зможе дати нагоду своєму мужові також одержати фахове знання. Вінчання довершив Всеч. о. прот. Г. О. Василів, в Радвей. Дійсно це було бурсацьке весілля. Дружка була товаришка з Інституту, а дружба також питомець. Гарно і добре мусять почуватися родичі, коли їх діти йдуть слідами їхніми.

Василь і Дженет Барабаш

Дженет Барабаш, з дому Кордибан, народилася в околиці Опал, Алберта. Нижчу освіту вона отримала в домашній школі Гілпойнт, а середню в Опал. Вона все була помічницею своєму батькові в склепі і любить домашню працю. Можливо, що і наш Василь закушав добрих страв і рішився взяти собі добру господиню.

Василь також народився в околиці Опал, Алберта, 1928 року, і там закінчив нижчу і середню освіту, а 12 клясу в Вікторія Гай Скул. Вперше записався до педагоґічного факультету 1947 р. Після учителювання через три роки в околицях Вудґров і Гілпойнт, він повернув до Університету і щасливо закінчив свій факультет, одержавши ступінь Б.Ед., навесні 1953 р. Того року восени одержав становище учителя середньої школи в Редватер, де викладає природознавство і французьку мову. Рік після одержання свого ступеня, він одружився.

Панство Барабаші перебувають тепер в Редватер. Василь любить бути на однім місці довший час. Він був питомцем в Укр. Інституті три роки і все інтересувався студентським життям, в якому брав живу участь. Ми віримо, що вони обоє надалі будуть інтересуватися загально-громадськими справами і дадуть належний провід в своїм оточенню.

Віктор і Іванна Роцький

Іванна Маріянна є дочкою наших добре відомих громадян п-ства Даниловичів. Вона народилася в Едмонтоні, 1932 року, і тут скінчила початкову й середню освіту в школі Іствуд, а XII клясу в Вікторія Гай Скул. В 1952 році вона одержала диплому A.R.C.T. від Торонтонської Консерваторії Музики гри на фортепіяно. Опісля вона закінчила курс стеноґрафії і є затруднена, як приватна секретарка голови управителя великої фінансової фірми.

Вона все інтересувалася церковною працею й учащала до Української Школи і Недільної Школи; була дуже активною членкою СУМК та членкою Катедрального Хору, де виступала як солістка. Вона також була членкою Едмонтонської Сівік Опери і тут познайомилася з будучим своїм мужем.

Віктор почав свою початкову науку в Мавтейн Парк, де тоді мешкали його родичі. Середню освіту скінчив в Іствуд Гайскул. Він працьовитий і здібний робітник і тепер він є заступником управителя Атлас Ломбер Ко. Обоє молоді Роцькі беруть участь в спільній громадській праці при наших установах. Взірцеве виховання родичів забезпечує прибуток для організацій, які їм були милі. Всього найкращого в будучині!

Петро і Віра Понич

Віра, з дому широковідомих громадян Чумер, вийшла заміж 17-го листопада за Петра Понича. Вона народилася в Смокі Лейк, Алта., де її батьки в той час мали склеп. Ще малою переїздила з родиною до Едмонтону і тут скінчила нижчу і середню освіту. Ступінь B.Sc. in Nursing одержала 1953 року від Університету Алберти. Тепер вона затруднена як доглядачка хворих при одній із рафінерій оливи в Едмонтоні.

Віра все була активною в Катедральному Хорі, членкою СУМК, і Прав. Братства ім. Митр. Іларіона. Сьогодні разом з Петром вони є членами Молодечого Братства при Катедрі.

Петро є сином проповідника і пані Д. М. Понич з Ванкувер, Г. К. Він народився в Пакан, Алберта, а ходив до школи в Беліс і Едмонтоні. Він скінчив факультет фармацевтики в Університеті Брітіш Колюмбії, 1949 року, а одержав ступінь фармаколога від Пірду Університету в Індіяні, ЗДА, 1952 р. Тепер він затруднений по своїй професії в Едмонтоні.

Наші молодята обоє свідомі своїх обов'язків супроти родичів, церкви і народу. Як молоді свідомі громадяни, вони беруть живу участь у молодечих організаціях, є членами Молодечого Прав. Братства при Укр. Прав. Катедрі св. Івана. Ми сподіємося від них багато корисної і активної праці на громадськім полі. Щасти їм, Боже, на довге і щасливе життя!

Левко і Оля Самоїл

Оля, з дому добре відомих наших громадян, п-ства Фуштей, народилася 9-го квітня, 1933 р., в околиці Васел. Нижчу освіту одержала в домашній школі а середню в Вилінґдон, Алберта. Після окінчення дворічного курсу учительства, занимала позицію учительки в Едмонтоні. Під час своїх студій на Університеті була питомкою Інституту і все брала активну участь в студентськім житті. Була членкою Студентського Хору при Інституті та активною членкою Прав. Братства ім. Митр. Іларіона при Університеті.

Вийшла заміж за Левка, також добре відомої родини п-ства Самоїл з Вилінґдон, Алта. Він покінчив нижчу і середню школу в домашній школі. Відтак записався на курс "Петроліюм Енджінірінґ", котрий закінчив з дуже добрим успіхом. З початку працював по своїй професії для Албертійського Уряду а один рік був інжінером з осідком в Лойдмінстер, Алберта. Тепер наша молода родина перебралася до Едмонтону, де Левко буде продовжувати працю по своїй професії. Ми надіємося багато чути від них в народній і церковній ділянці.

Дмитро і Леся Петрів

Леся, дочка відомих довголітніх членів Едмонтонської Укр.Прав. Церкви, Зиновія і Анни Паранич, народилася в Едмонтоні 1929 р. Завдяки свідомості своїх батьків, Леся опанувала знаменито українську мову і вже в ранньому дитинстві виступала з деклямаціями, а від 12-го року життя почала брати активну участь в катедральному хорі. Була учиницею української і недільної школи, а опісля почала брати активну участь в мододечій організації СУМК, де була секретаркою протягом одного року.

Леся закінчила "гайскул" та однорічний секретарський курс в коледжі. Своєю спокійною вдачею вона не лиш поступила вперед в свойому фаху, але й заякорила серце Дмитра.

Дмитро, родом з Бучаччини, занесений воєнною хутровиною до вільної Канади, сподобав спочатку працю мірництва. Мандрівна праця, якою є мірництво, дала йому змогу пізнати досить добре Алберту. Але самому, каже Дмитро, надоїло пробиватися крізь життя. Він рішив порвати з бурлацьким життям. Познайомившися з Лесею, він без довшого вагання повів її до престолу. В міжчасі, поглиблюючи знання англійської мови в Албертійськім Університеті, Дмитро включився в купецький стан продавців реальностей, в якому працює досьогодні.

Тайну одружіння довершили оо. Хруставка і Ковалишин. Ми бажаємо молодятам всього найкращого в житті, і бажаємо побачити їх в активній громадській праці.

Василь і Олена Микитюк

Олена, з дому Безбородька, народилася в Ламонт, Алберта, 1928 р., але ще дитиною переселилася з родичами до Радвей. Тут вона отримала свою початкову освіту, в Старій Радвей школі, а середню освіту в містечку Радвей. Курс стенографічний закінчила 1948 р., перебуваючи в Інституті ім. М. Грушевського. Вона почала працювати в Індепендент Голсейл і після закінчення свого курсу була одною з найздібніших канцелярійних урядовців. Вона любила свою працю і була горда, що працює в своїх.

Крім праці вона знаходила час на на участь в організації СУМК, де брала живу участь. На своїй праці вона познайомилася з Василем Микитюком.

Василь народився в Едмонтоні 1931 р., але ще малою дитиною переселився з родичама до Вабамун. Початкову школу він покінчив в домашній школі, а середню освіту в Стоней Плейн й Джеспер Плейс. Під час побуту в домашній школі він належав до Пласту чотири роки. Опісля він

почав працювати в Індепендент Голсейл 1950 р., де досі займає видне становище.

Пані Микитюк покинула свою працю і помагає в управі склепу в Джеспер Плейс. Вони мають донечку. Молодій парі бажаємо всього найкращого в майбутнім.

Орест і Ольга Мулька

На 7-го травня, 1955 року, загули весільні дзвони в Укр. Прав. Катедрі св. Івана, сповіщаючи про подружжя Ореста Мульки з Ольгою Кузик.

Орест, син добре відомих наших громадян, п-ства Мульків з Ту Гилс, давних наших питомців з Саскатуну, народився в Кридор, Саск., але переживши майже всі свої літа в Алберті. До школи учащав в Мирнам, Ту Гилс і Едмонтоні. Також учащав до Університету в Едмонтоні і Саскатуні, де перебував в Інституті ім. П. Могили. Тепер працює в однім з великих склепів Едмонтону як управитель одної з секцій розпродажі. Улюбленна його розривка є музика, як піяно так і корнет.

Свого часу був членом студентського кружка, член Братства ім. Митр. Іларіона та активним членом Молодечого Братства при Катедрі.

Ольга народилася в Кемсак, Саск., але також своє молодече життя провела в Алберті. Свої школи покінчила в Веґревіл і Едмонтоні. Довший час була затруднена як стеноґрафка в склепі Вудворда в Ванкувер, Б. К., а після моделювала в тім самім склепі.

Два роки пізніше переїхала на працю до тої самої фірми в Едмонтоні. Зразу вписалася до Укр. Прав. Молодечого Братства і під час колядовання познайомилася з своїм теперішнім мужем.

Ми від нас всіх бажаємо всего найкращого для так надійної молодої родини.

Михайло і Галя Липка

Михайло, син Романа й Теодосії Липків, народився в Су Сейнт Мері, Онтаріо. Там він покінчив нижчу і середню освіту і записався на правничі студії до Озґуд Гол при Торонтонськім Університеті. Він покінчив свої студії з успіхом і був прийнятий до лави адвокатів 1954 року. Крім закінчення своїх студій, він здобув собі ступінь поваги, а минулого року взяв собі за подругу Галю, з дому Лазарович.

Галя народилася в Едмонтоні, де закінчила свою нижчу освіту в "Спрус Евеню" школі, а середню школу в "Вікторія Гайскул." Крім шкільної науки, Галя студіювала музику (гру на фортепіяно), була учиницею української і недільної школи.

Вона мала велике замилування до музики й багато разів супроводила на фортепіяно свою сестру скрипачку Зоню. Галя брала активну участь в організації СУМК через довші роки, де була вибрана до місцевої екзекутиви, як також була членкою провінціяльної екзекутиви.

Вона записалася на факультет вільних наук і щасливо покінчила його 1951 р. з ступнем B.A. Одержавши стипендію для продовження науки, вона записалася на бібліотекарський курс при Торонтонськім Університеті й одержала ступінь B.L.S. Повернувшись до Едмонтону, вона була назначена настоятелькою каталогічного відділу Публічної Бібліотеки міста Едмонтону.

Коли зорганізувалося Молодече Братство при Катедрі св. Івана в Едмонтоні, вона була першою секретаркою аж до осени 1954 року, а опісля перебралася з своїм мужем до Гемілтон, Онт.

Для Едмонтонської молодечої громади це велика втрата, але ми віримо, що молоді п-ство Липка є корисними членами в новій Гемілтонській Громаді. Щасти, Боже, всього найкращого!

Влас і Олена Даркович

Влас прибув до Канади 1928 року зі своїми родичами і вони всі оселилися в околиці Курокі, Саск. Середню освіту він побирав в домашній школі, а університетську в Саскатуні. Він закінчив рілничий факультет із ступенем маґістра. На дальші два роки Влас записався в Айова Стейт Коледж, де одержав Докторат філософії.

Під час свого перебування в Саскатуні він був питомцем Інституту ім. П. Могили, де брав живу участь в студентськім Кружку "Каменярі". Хоч Влас тепер займає трудну позицію економіста в Федеральнім Департменті Рілництва, він усе знаходить час інтересуватися громадськими справами і бере живу участь в організаціях молоді.

Родина п. Дарковича сильно віритиь в посвяту для науки. Один брат фармує в домашній околиці, бо батько тепер перенісся до Ню Вестмінстер, Б. К., другий брат покінчив університетські студії і працює в Оттаві, третій брат студіює в Університеті Брітіш Колюмбії, де також і його молодша сестра побирає науку. Галя закінчила університетський курс доглядачок хворих (Норсінґ), а третя заміжня.

Олена, з дому Михайлинка, народилася в Радісон, Саск., з дуже добре відомої родини. Її брат Андрій є професором в Саскачеванськім Університеті, а сестра працює в Малтон, недалеко Торонта. Олена закінчила середню освіту і Університетський Факультет Домашнього Господарства в Саскатуні. Після окінчення факультету, вона учителювала один рік в Манітобі, але перебравшись до Алберти, вона учащала до літніх курсів в Албертійськім Університеті і почала учителювати в місті Едмонтоні. Вона брала й тепер бере живу участь в молодечих організаціях і також дуже інтересується церковним життям.

Ми віримо, що панство Дарковичі прислужаться нашому громадянству, де тільки вони не були б. Щасти їм Боже, на довгі літа!

Петро і Оля Марчук

Пані Оля, з-дому Ковальчук, була питомкою Укр. Інституту один рік, коли учащала на учительський курс в Албертійськім Університеті. Свою нижчу освіту вона одержала в домашній школі Грейвіл, один рік учащала до Річмонд Парк школи, де брала живу участь в громадськім житті. Грала ролі в представленнях і була членкою церковного хору. Середню освіту вона одержала в Атабаска. Під час свого побуту в Інститутті, вона була членкою Студентського Кружка, його управи, як також членкою Хору.

Впродовж чотирьох років вона учителювала в Ню Пайн Крік школі, де ще й тепер учителює. Оля вийшла заміж 1-го серпня, 1954 р., за Петра Марчука.

Петро Марчук народився в Люблині, на Волині, і прибув до Канади молодим юнаком 1939 року. Тут разом з родичами оселився коло Ню Пайн Крік школи, де тепер провадить господарку. Свою освіту закінчив таки в домашній школі. Він любить рільництво, як також має склонність до механіки. Щиро віруючі члени своєї церкви, свідомі свого завдання, як члени української спільноти, ми можемо сподіватися, що вони підуть слідами своїх батьків. Родичі пані Марчук все були жертвенними на загальні цілі, і вони добре знані за їхні щирі жертви. Бажаємо молодятам всього найкращого в житті.

Роман і Орися Семенюк

Роман, син Михайла і Галини Семенюк народився в околиці Гейрі Гіл, Алта. Закінчивши свою науку в домашній школі, тепер працює в Едмонтоні, де обоє думають замешкати.

Орися, дочка наших відомих громадян Михайла і Анни Фербей, перебравшися до Едмонтону з околиці Федора, тут закінчила нужчу і середню освіту. Крім того вона все брала живу участь в різних товариствах котрі гуртуються при У.Г.П. Церкві в Едмонтоні. Була учинецею української і недільної школи, активною членкою СУМК, де виступала в контестах читання і красномовства. В цих виступах вигравала нагороди, а кульмінацією її активности було назначення королевою базару з рамен Укр. Жіночого Товариства. Свого часу була в Екзекутиві СУМК, як також сповняла функцію писарки відділу в Едмонтоні.

Майже ввесь свій вільний час посвятила для хору при Укр. Православній Катедрі від ряду літ. Тепер є членкою Молодечого Братства при Катедрі св. Івана. Вінчання відбулося 2-го листопада, 1954 р. Ми бажаємо нашим молодятам витривалости, здоровя та піти слідами своїх батьків.

Стах і Геня Чоботар

Стах, син добре відомої родини, народився в Едмонтоні 1931 року. Він був учнем української і недільної школи а пізніше активним членом відділу СУМК. Свого часу був в заряді Едмонтонського Відділу а пізніше в Пров. Екзекутиві через два роки скарбником. Брав живу участь в Катедральнім Хорі як також в усіх підприємствах при церкві чи її організаціях. Покінчивши середню школу вступив на однорічний комерсійний курс та працював по своїм званню в установах. Після смерти свого батька, бл. п. В. Чоботара (члена Інституту) Стах перебрав склеп і провадить його.

Пятого червня, 1954 року загули весільні дзвони, і родичі переповнені радістю витали до свого родинного гнізда Геню, з дому Дворник. Вона народилася в околиці Стар, Алберта, де покінчила початкову і середню школу. Також як Стах, Ґеня покінчила Комерсійний Курс. Крім праці, яку виконувала, вона все інтересувалася організаціями при церкві. Брала живу участь та була все помічнецею де тільки було потрібно помочі.

Новим господарям бажаємо успіху, та щоб в скорім часі приступили до активної участі в спільнім громадськім житті.

Мирослав і Єлисавета Сенишин

Великою радістю було для родичів, друзів і знайомих вінчання Єлисавети з дому Фуштей, з Мирославом Сенишиним 30-го липня ц. р. Тайну подружжя довершив Всч. о. А. Хруставка, а батько молодого асистував.

Єлисавета, наймолодша дочка добре відомої родини панства Фуштеїв з Виллинґдон, Алта., народилася в околиці Василь, де покінчила початкову й частину середньої школи, яку скінчила в Ендрю, Алта. Записалася на дворічний учительський курс в Албертійськім Університеті й одержала посаду учительки в Едмонтоні. Підчас своїх студій брала живу участь у студентськім кружку і хорі при Інституті.

Мирослав народився в Канорі, Саск., а учащав до школи в Бюкенан, Пісейн і Інсінґер, Саск., а відтак у Ґлендоні, Алта. Два роки був студентом Колеґії св. Андрея в Вінніпеґу. З прибуттям його родичів до Едмонтону (його батько дістав посаду ректора в Українськім Інституті св. Івана), він записався на курс хемічного інженерства. Підчас своїх студій одержував "сколаршипс". Був активним у студентському житті. Тепер працює як інженер у провінціяльнім уряді.

Молодій парі бажаємо всього найкращого в їхньому житті та щоб пішли слідами своїх батьків.

Микола й Ірина Охота

Микола Охота народився в Редватер, Алберта, 1926 року, але більшу частину свого життя перебув у Бойл, Алта. Покінчивши початкову й частину середньої школи в Бойл, він перебрався до Едмонтону й тут закінчив середню школу, перебуваючи в Інституті ім. Грушевського. В Інституті виявив неабияку здібність у провідництві. Був членом СУМК та брав живу участь у громадському житті. Записався добровольцем до Канадійської армії і вислужив у ній до закінчення другої світової війни. Вернувшись з війська, він довший час працював в Індепендент Голсейл, і залюбки занимався фотографічним мистецтвом. У тім мистецтві він дійшов до того ступеня, що діставав нагороди на фотографічних виставах світу. Це була його улюблена професія і він згодом відкрив своє власне фотографічне заведення. Як уже устаткував своє студіо, він узяв до помочі Ірину, щоб вона йому помагала розвязувати родинні проблеми.

Ірина з дому Шнадро, народилася в околиці Шандро, Алберта. Початкову й середню школу скінчила в своїй околиці, а потім записалася на однорічний комерційний курс. Підчас війни працювала по своїй професії в Оттаві, а як вернулася до Едмонтону, дістала посаду приватної секретарки в однім з найбільших заводів вирібництва. Будучи в Едмонтоні, Ірина вступила до катедрального хору, барала участь у Молодечім Братстві при Катедрі і — здається — там познайомилася з Миколою, бо він усе був активний у наших установах.

Багатонадійним молодятам ідуть від усіх нас побажання кріпкого здоровля, витривалости в громадській праці та Божого благословення в подружім житті.

Д-р Федір і пані Даруся Лобай

Д-р Федір Лобай покінчив цього року останні іспити медицини і 11-го червня ц. р. приступив до св. престолу з Дарусею Мартою з дому Кулик. Даруся це наймолодша дочка панства Куликів з Бофало, Алта., народилася 1932 року в фармерській родині, де було найближче місто віддалене на 20 миль. Там вона покінчила початкуючу школу. До середньої школи учащала в Ойн а відтак записалася на дворічний учительський курс. Два роки вчителювала в домашній околиці а останні два роки в Едмонтоні. Підчас свого побуту в Едмонтоні учащала на вечірні курси української мови в Інституті а також в університеті. Була активна в усіх ділянках молодечого зорганізованого життя. Брала участь у курсі вишивання, писання писанок, а найбільше трудилася при співацькім кружку при Інституті. Минулого року виїзджала на околицю колядувати.

Д-р Федір Лобай народився в Спеден, Алберта, там скінчив нижчу

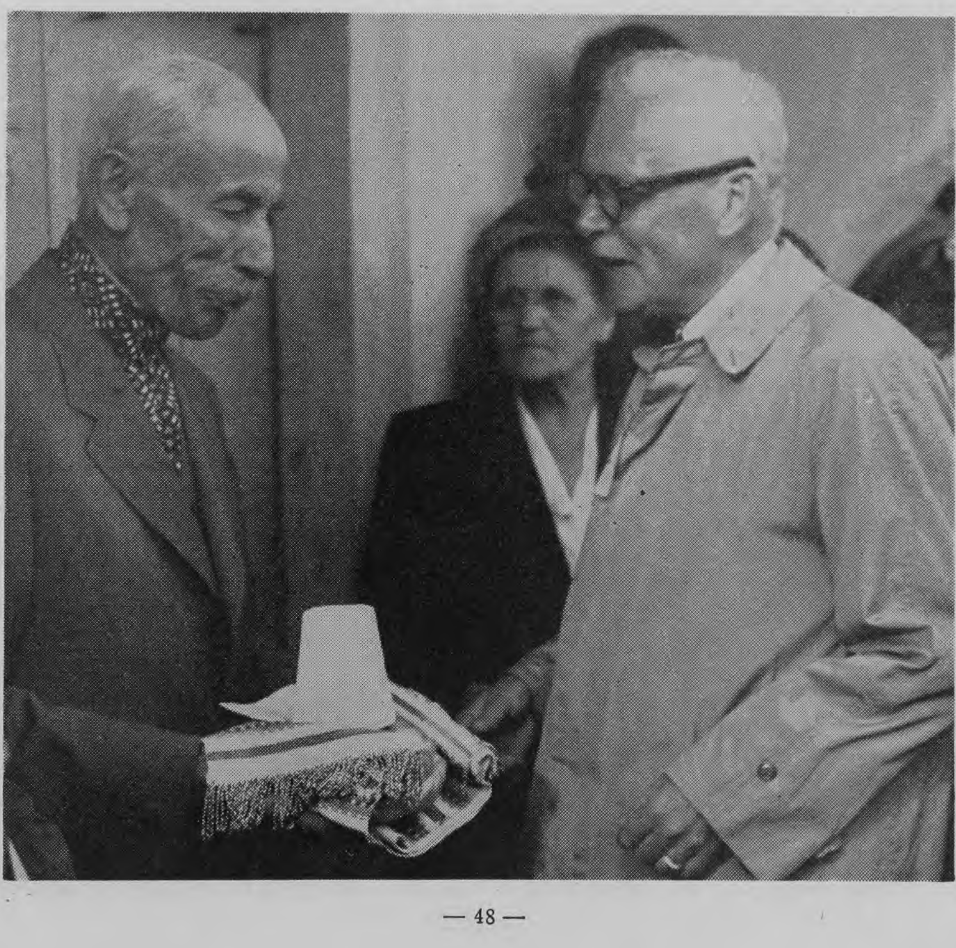
й середню школу. Під час свого побуту в Сведен був членом відділу СУМК а також був у його заряді. Учительський курс покінчив 1945 року і після короткого періоду вчительовання записався на медичний факультет. З упертою постановою, хоч і з трудними перепонами, щасливо закінчив те, до чого так завзято стремів. Тепер перебуває на практиці в однім з міських шпиталів. Ми певні, що при помочі своєї дружини і при питомій собі завзятості Д-р Лобай влаштується в Едмонтоні і стане позитивним додатком у громадськім житті.

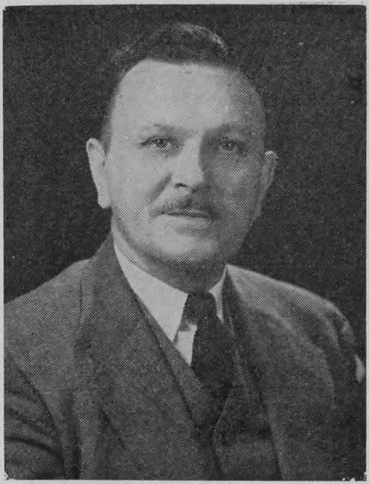
Ми складаємо Докторові і його дружині якнайщиріші побажання.

Наші Меценати

Петро і Марія Зварич, Веґревіл, Алберта

Панство Зваричі, одні з перших, що інтересувалися Інститутом і щедро жертвували на Інститут. В старости літ можуть дивитися на свій минулий шлях життя з задоволенням, що їх цеголка в складі будівничих нової української доби в Канаді набирає всебільше яскравий вигляд. Щасти їм Боже ще прожити на Многі Літа! (Дивися Річник 1953 р.).

Др. Микола і п-і Лукія Голубіцький

Др. Микола Д. Голубіцький, бувший питомець Інституту, а п-і Лукія, членка Студентського Кружка, також не забули своєї Алма Матер і щиро жертвували на цю інституцію. Сердечна подяка за гідний приклад для бувших і будучих питомців. (Дивись Річник 1953 р.).

Др. Іван і п-і Ева Верхомин

Др. Іван Верхомин через довші роки все інтересувався долею наших Інститутів і Укр. Прав. Церкви в Канаді. Через довші роки був членом Дирекції і також її головою. Свої жертви на потребу Інституту складав через довші роки. (Дивись Річник 1954 р.).

Василь і Параскевія Грицюк

Василь полишив рідні землі з початком двадцятого століття, прибув до Канади 1903 р. Він народився в селі Баланчі, коломийського повіту, Галичина. Зразу мусів працювати фізично, але бажання набути освіту не покидало його, і він закінчує свою шкільну освіту в "Робертсон Коледж" в Едмонтоні. (Робертсон Коледж якраз містився в теперішнім будинку Укр. Інституту св. Івана).

Довший час він учителював в Веґревільщині, особливо в околицях Гейрі Гіл. При заснованню Укр. Товариства ім. Івана Франка в Едмонтоні, здається, Василь вложив підвалини всього теперішнього громадського життя в Едмонтоні, бо від тих скромних початків почалося організоване життя Едмонтону. На тих початках і виріс Укр. Інститут ім. М. Грушевського, теперішній Інститут св. Івана.

Він усе інтересувався торговлею і тому 1923 року відкрив склеп в околиці Дейсланд, де провадив його до 1946 року. Від тоді управляє кіно в Клерсголм. Під час свого побуту в Дейсланд, він не жалів труду провадити українську школу. Коли знання української мови в цій околиці є значне, то це тому, що п. Грицюк не жалував свого часу і здібности, не недіючися на нагороду.

В своїй праці він мав сильну допомогу в особі своєї дружини. 19-го жовтня, 1920 р., він одружився з Параскевією, з-дому Підоборожний. Хоч вона народилася в Алберті, в околиці Бівер Лейк, вона прекрасно володіє українською мовою і розуміє своє завдання дійсної української матері. Де вони не були б, пані Грицюк все помагала в праці свого мужа та інтересувалася загально-народними і церковними справами.

Їх Бог поблагословив пятьма дочками; чотири ще живуть: Пані Коб'ільник, пані Сліпець, пані Гривнак і пані Маковійчук. Всі їх діти, як і їх батьки, інтересуються українськими справами, а особливо Інститутом. На будову нового Інституту п-ство Грицюки зложили вже $1,101.00 і зачислюються до Меценатів нашого Інституту.

ВШАНУВАЛИ ФУНДАТОРІВ

З ініціятиви заряду Української Православної Катедри і дирекції Українського Інституту св. Івана, українська православна громада вшанувала заслужених піонерів, п-во Павла і Пелагію Мельників.

Після відправлення урочистого молебня в Укр. Прав. Катедрі 18-го вересня 1954 р., шановані ювіляри, в присутності своїх дітей, знайомих і численної громади, засіли за святочний стіл. Господарем був др. С. Л. Яремчук. Він покликав до слова представників церкви, жіночого товариства, Інституту та інших установ. Характерно змалював заслуги ювілярів п. П. Лазарович.

П-во Мельники є одними з перших піонерів. Павло Мельник народився 6-го травня 1880 року, в селі Косові, повіт Чортків, Галичина. Там же він скінчив сільську школу. До Канади приїхав зі своїми батьками 1898 р. Його дружина Пелагія народилася в селі Кальники, повіт Мостиска, Галичина, і до Канади приїхала з своєю ріднею 1899 р. Вони одружилися 1-го липня 1904 року.

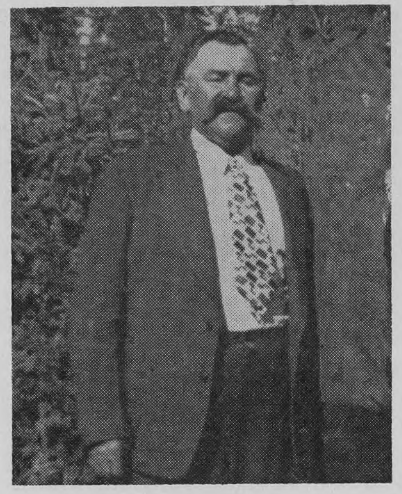
В 1905 році вони взяли "гомстед" в околиці Мирнам. Крім тяжкої фізичної праці на своїй господарці, він зорганізував пошту Мирнам і був її управителем до 1914 р., коли переїздив до Веґревіл. При організації першої школи він віддає частину своєї землі, організує читальню Просвіти ім. М. Шашкевича, яка містилася довший час у його хаті. Від першого числа "Українського Голосу" він є сталим читачем його та взагалі щирим працівником на національнім полі.

Від самого початку заснування бурси ім. П. Могили в Саскатуні, він все щиро віддався потребам інститутів. Перебравшися до Едмонтону, він щиро працює на церковно-громадськім полі. Він не тільки сам зложив значну суму грошей на потреби Укр. Інституту М. Грушевського, (тепер Укр. Інституту св. Івана), але й заохотив інших до цього. Він є одним із основників і фундаторів цієї так йому дорогої інституції. Він був вибраний кілька разів до дирекції Інституту та щиро працював, де тільки було потрібно. Всяка праця при народних з'їздах, організації СУС і його складових організаціях не обходилася без його щирої, тихої і лагідної поради і послуги.

Дирекція вважала особливою честю для себе вручити одну з перших почесних грамот фундаторства п-ву Мельникам з нагоди цього так рідкого родинного 50-літнього ювілею їх подружжя.

— На многая літа! —

Посмертна Згадка

ДАНИЛО ЧОРНОМОРЕЦЬ

Едмонтон, Алта. — На 6-го січня ц. р. упокоївся після довшої слабости Данило Чорноморець, людина, що була добре знана нашому загалові. Під час Провінціяльного З'їзду члени Українського Інституту св. Івана відчули відсутність його між тими, що живо інтересувалися долею наших установ, та вислали на його руки сердечні побажання скорого виздоровлення. Але Боже Провидіння хотіло інакше.

Бл. п. Данило народився 64 роки тому в селі Пятничани, коло Вінниці на Поділлю. Лихоліття повоєнної боротьби примусило його виїхати 1928 року до Канади. Поселився в околиці Ґренада, а опісля в Вайлдвуд. Він щиро інтересувався громадськими справами. В нього Українська Православна Церква і всі органазації, згуртовані при ній, були дорогими.

Він доказував це ділами. За життя жертвував на Катедру Укр. Прав. Церкві в Едмонтоні $1,000, на Український Інститут св. Івана в Едмонтоні $501, на Колеґію св. Андрея у Вінніпеґу $50 і на Катедру Пресв. Тройці у Вінніпеґу $50. Любив багато читати, був постійним передплатником "Українського Голосу", "Вістника" та інших часописів.

Покійний полишив смутком оповиту дружину Тетяну, брата Семена в Едсон, Алта., і стриєчного брата д-ра Олександра Чорноморця в Форт Виллям, Онт. Був одружений з вдовою і виховав двох синів. Один з них помер рік тому, і мати буде тепер жити з сином Володимиром. На рідних землях залишилися два брати і дві сестри.

Похорон відбувся 10-го січня з Катедри св. Івана в Едмонтоні. Всеч. оо. Хруставка і Сенишин відслужили панахиду в неділю 9-го січня в похороннім заведенню, де співав церковний хор під проводом п. О. Євфимчука, а в понеділок під час похоронних відправ співали дяки. Велике число людей з околиць Себа Біч і Вайлдвуд було доказом великої поваги, на яку він заслужив у них. Він був членом парохії в Себа Біч, як також жертвував щиро на свою громаду в Валйдвуд, в котрій був членом заряду.

Спочивай, вірний мужу, брате і батьку, в цій прибраній канадійській землі. Твої заслуги перед своїм народом, церквою і братами нехай будуть світлом для інших. Ми будемо молити Всевишнього Господа Бога, щоб оселив тебе між праведниками. Вічная Память.

о. В. С.

Післяслово

Ті, що пишуть книжки, часто подають на їх закінчення епілог або післяслово. Нехай і нам буде вільно це зробити. Ото ж: У минулих шости роках підписаний, будучи ректором Українського Інституту св. Івана, мав зо своєю дружиною рідкісну приємність жити і співпрацювати зо здібними й надійними молодими людьми, які прийшли до Інституту з метою набувати високе знання-освіту. Це є чи не найвище завдання молодих людей. І деякі з них уже понкінчили університетські студії, а інші на дорозі до покінчення. Ми з ними жили й заохочували їх до праці. Ми також заохочували їх до праці громадської, народної. І маємо сильну віру, що та наша заохота не пройшла мимо умів і сердець тієї відданої нам молоді. Ми щиро віримо, що вона гідно виповнить наложені на неї надії.

Бажаємо зложити прилюдну подяку д-рові О. Старчукові, професорові Албертійського Університету, за поміч яку він всесторонно без всякого винагородження давав нам. Також членам Дирекції і Управи за вирозумілість у всяких потребах. Всім тим, що в якийбудь спосіб причинилися до улегчення нашої трудної праці, щире спасибі.

Вам, дорогі питомці, бажаємо всякого поступу у Ваших вибраних професіях. Переглядаючи Річники, вони лишуться найприємнішим скарбом для нас. Будемо слідити за Вашим поступом і будемо радуватися, як побачимо Вас між першими в проводі свого народу. Щасти Боже!

Свящ. і добродійка Сенишин.

Compliments of

Dr. W. G. LAZARUK

PHYSICIAN & SURGEON

Office Phone 24 Res. Phone 27

WILLINGDON : ALBERTA

RADOMSKY'S

GENERAL STORE

GROCERIES — DRY GOODS

Men's and Ladies' Wear

Hardware, Monarch Paints

Phone 11 P. O. Box 95

ANDREW, ALBERTA

ANDREW TAILOR SHOP

W. Dmytruk, Prop.

* * *

House of Stone & Tip Top Tailors

Custom tailoring for men and women

ANDREW ALBERTA

MRS. E. LESICK

* * *

Insurance of all kinds

Commissioner for Oaths

* * *

Phone 27 P. O. Box 18

ANDREW, ALBERTA

STEVE BEZUKO

* * *

General Merchant

* * *

BELLIS ALBERTA

K. CHORNOLUK

General Merchant

* * *

J. I. Case Farm Implements

* * *

P. O. Box 34

BELLIS ALBERTA

SHAPKA'S GENERAL STORE

General Merchants

* * *

Groceries, Dry Goods, Boots and Shoes, Hardware

Flour, Fresh Fruits, Vegetables

VILNA ALBERTA

J. S. CHERNIWCHAN

GROCERIES, BOOTS AND SHOES

STAPLES AND ROBIN HOOD FLOUR

* * *

P. O. BOX 48 PHONE 10 BELLIS, ALBERTA

JOHN GERBER

* * *

We sell and set

Marble and Concrete Monuments

НАГРОБНІ ПАМЯТНИКИ

* * *

P. O. Box 3

VILNA ALBERTA

ANN'S COFFEE SHOP

Tasty Meals and Home Pastry

* * *

Tobacco— Confectionery

* * *

Anna Scherban, Prop.

* * *

MYRNAM ALBERTA

BEAVER (ALBERTA) LUMBER LTD.

* * *

"A Good Place to Deal"

* * *

MYRNAM ALBERTA

Economy Service Dependability

WM. H. CHORNEY

Dealer for J. I. Case Farm Machinery

B.A. Oil Products
Propane Gas and Accessories
Livestock Shipper

Phone 11 P. O. Box 71

MYRNAM, ALBERTA

O. K. GENERAL STORE

W. J. Chapelsky, Prop.

* * *

Telephone 38

MYRNAM ALBERTA

MYRNAM REXALL PHARMACY

Carl Navalkowsky, B.Sc. (Phm.)

* * *

Phone 21 P. O. Box 128

MYRNAM, ALBERTA

IMPERIAL OIL CO.

* * *

ESSO PRODUCTS

* * *

Peter Kindrachuk

* * *

MYRNAM ALBERTA

Metrunec & Dolinsky Motors

* * *

Pontiac, Buick, G.M.C. Trucks

Oliver Farm Machinery

* * *

P. O. Box 119 Telephone 12

MYRNAM, ALBERTA

Myrnam Hardware

Nestor Chanasyk, Manager

Shelf & Heavy Hardware, Sporting Goods, Radios, Paints, Giftware, Binder Twine

* * *

P. O. Box 159 Telephone 37

MYRNAM, ALERTA

ROXY THEATRE

In the midst of Canada's Largest Oil Field

* * *

N. Syrnyk, Prop.

* * *

Phone 187 P. O. Box 1406

REDWATER, ALBERTA

GEORGE'S MEN'S WEAR

* * *

Tip Top Suits made to measure
Biltmore Hats and Accessories

* * *

Phone Central

SMOKY LAKE ALBERTA

SMOKY LAKE MEAT MARKET

Wm. Politsky, Owner

FRESH AND CURED MEATS

* * *

Phone 39 P. O. Box 444

SMOKY LAKE, ALBERTA

WHITE ROSE

White Rose Service

ROMANCHUK BROS.

Dodge and DeSoto Cars
Dodge Trucks

B. F. GOODRICH TIRES

Westinghouse Appliances

SMOKY LAKE : ALBERTA

Good Equipment Makes a Good Farmer Better

LAZARUK & RATSOY

Maytag Sales and Service

International Harvester Farm Equipment and General Farm Hardware

Phone 8 **Smoky Lake, Alta.**

MIKE MYKYTIUK

GENERAL STORE

Groceries — Confectionery

DRY GOODS

* * *

Buyer of

Furs, Horsehair, Seneca Roots

SMOKY LAKE **ALBERTA**

Western Seed Cleaning Plant

M. D. Shemeluck, Manager

Custom Cleaning of all Seed Cereals and Forage Crops

BUYERS OF ALFALFA AND CLOVERS

* * *

PHONE 75 **SMOKY LAKE, ALBERTA** **BOX 418**

PETER LYSAK

We sell and set

Marble and Concrete Monuments

НАГРОБНІ ПАМЯТНИКИ

* * *

Phone 125 **P. O. Box 30**

SMOKY LAKE, ALBERTA

VERLA BEAUTY PARLOR

Hair Styling at its Best

Permanents, Cutting and Setting

* * *

Phone 90

SMOKY LAKE **ALBERTA**

BOYCHUK'S GENERAL STORE

Red & White Products

Dry Goods and Shoes

* * *

P. O. Box 114 **Phone 34**

SMOKY LAKE, ALBERTA

Mary's Dress Shoppe

Ladies' and Children's Wear

* * *

Mrs. Mary Pankiw, Prop.

* * *

Phone 52 **P. O. Box 27**

SMOKY LAKE, ALBERTA

FROZEN FOOD CENTRE

Peter Filewych, Manager

Complete Locker and Processing Service

Meat supplied, cut, wrapped, frozen and stored in your Locker

We sell a complete line of Frozen Fruits, Vegetables, Ice Cream and other Frozen Foods

"Have you tried our Home Cured Meats?"

TELEPHONE 38 **SMOKY LAKE, ALTA.**

УКРАЇНСЬКЕ ФОТОГРАФІЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ

Виконує всякі фотоґрафічні роботи точно, солідно й начас

Також викінчується аматорські фільми

Кольорується знимки

* * *

GAVINCHUK STUDIOS

P. O. DRAWER D **PHONE 31** **SMOKY LAKE, ALTA.**

KLEBAK & SON

* * *

Truck and Equipment

International Harvester Frigidaires and Deep Freezes

* * *

Phone 38

THORHILD **ALBERTA**

GEORGE DOMANKO

General Insurance

* * *

FIRE — AUTO — HAIL

Real Estate

* * *

Phone 27

THORHILD **ALBERTA**

J. W. OLINYK

Minneapolis and Oliver Farm Equipment

* * *

Mercury and Meteor Cars

* * *

Phone 3 **P. O. Box 104**

THORHILD, ALBERTA

THORHILD MOTORS Limited

Geo. S. Tomnuk, Prop.

Ford and Manorch Cars

Ford Trucks

Ford and Cockshutt Tractors and Implements

Phone 10 **P. O. Box 127**

THORHILD, ALBERTA

GROCERIES

TWO HILLS TRADING

DRY GOODS

J. J. Pundick, Prop.

GENERAL MERCHANT

* * *

Telephone 337

P. O. BOX 69 TWO HILLS, ALBERTA

G. E. PAWLIUK & SON

JOHN DEERE SALES AND SERVICE

Goodyear Tires — Elephant Brand Fertilizer — Binder Twine

* * *

(NATIONAL GRAIN SPRAYER)

* * *

TELEPHONE 373 TWO HILLS, ALBERTA

TALK TO ME TELEPHONE 393

WALTER H. KITT

— AUCTIONEER —

REAL ESTATE — INSURANCE

We specialize in Businesses, Homes, Farm Lands

General Auction Sales

P. O. BOX 99 TWO HILLS, ALBERTA

Dr. Joseph Lukenchuk

DENTIST

* * *

Telephone 306

* * *

TWO HILLS ALBERTA

LUX THEATRE

The Best in Entertainment

Shows 8:00 p. m. week-days

7:30 - 9:15 Friday and Saturday

* * *

Phone 347

TWO HILLS ALBERTA

ELKO'S RADIO & ELECTRIC

Electric Wiring and Contracting

Appliances, Ranges and Refrigirators

Sales and Service

* * *

Phone 341

TWO HILLS ALBERTA

M. S. CHRAPKO & SON

INTERNATIONAL HARVESTER

* *

Don't Gamble on Service.

Ours is the Best.

* *

Phone 333

TWO HILLS ALBERTA

Dr. M. E. Chonko Dr. P. P. Kaye

PHYSICIANS AND SURGEONS

* * *

OFFICE PHONE 344

* * *

TWO HILLS : ALBERTA

PONICH & MOSHANSKY

BARRISTERS, SOLICITORS, NOTARIES

* * *

Phone 2112
VEGREVILLE, ALBERTA

Phone 314
TWO HILLS, ALBERTA

FOOD STORES **RED & WHITE** FOOD STORES

N. DOWHANIUK, PROP.

General Merchant

* * *

TELEPHONE 343 **TWO HILLS, ALBERTA**

IFTODY'S FARM SUPPLIES

M. Iftody, Prop.

Cockshutt Farm Implements

Red Head Gas and Oils

* * *

Phone 328 P. O. Box 32

TWO HILLS, ALBERTA

GELETA'S DRUGS

PRECRIPTIONS

* * *

GIFTWARE — COSMETICS

* * *

Telephone 327

TWO HILLS ALBERTA

M. P. Elkow

General Merchant

* * *

Post Office

* * *

MUSIDORA ALBERTA

BROWN'S
Men's and Boys' Shop

Tailored to Measure Special

Fine All Wool English Worsteds

$59.50

— Our Prices Save You Money —

Phone 37439 10846 Whyte Ave.

EDMONTON, ALBERTA

DR. LEO H. FARYNA

OPTOMETRIST

* * *

Phone 28631

202 Union Building

10023 – 102 Ave.

EDMONTON ALBERTA

DR. S. L. YAREMCHUK

DENTIST

* * *

Office Phone 26905

Res. Phone 23754

204 Union Building

EDMONTON ALBERTA

UNION DRUGS

* * *

Telephone 21397

* * *

Union Building

10023 – 102 Ave.

EDMONTON ALBERTA

DR. WALTER BATIUK

DENTIST

* * *

Office Phone 42464

201 Union Building

10023 – 102 Ave.

EDMONTON ALBERTA

SCONA AGENCY

W. S. PLAWIUK
Phone 33825

NESTOR L. PLAWIUK
Phone 37682

REAL ESTATE — INSURANCE — LOANS

Accounting and Auditing

Income Tax Specialists

31614 Phones 35256

10813 – 82nd AVENUE **EDMONTON, ALBERTA**

MYSAK & CO.

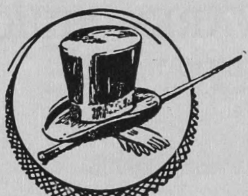
GENERAL INSURANCE, MORTGAGES

INVESTMENTS, APPRAISALS, ETC.

* * *

Telephone 22989

109 AGENCY BUILDING **EDMONTON, ALBERTA**

Compliments of

TOP HAT

CLEANERS & DYERS LTD.

Phone 34567

— We Call For and Deliver —

10802 – 82nd AVENUE **EDMONTON, ALBERTA**

Compliments of

Dr. D. MELNYK

PHYSICIAN & SURGEON

* * *

Office Phone 42323 **Res. Phone 84367**

NORTHGATE BLDG. — JASPER AVE. **EDMONTON, ALBERTA**

EXCEL AUTO SERVICE

Vic. Sadoway, Manager

MOTOR TUNE-UP FIRESTONE TIRES
HEADLIGHT, BRAKE AND BATTERY SERVICE
WASHING — MARFAC LUBRICATION

Telephone 33231

10863 – 82nd AVENUE EDMONTON, ALBERTA

The Best ——— ——— In the West

Phone 27571

Rainbow Painters & Decorators

Painting, Kalsominng, Paperhanging, Roofspraying

— ODD CARPENTERING —

Wm. T. Lupul, Prop.

10826 – 98th STREET EDMONTON, ALBERTA

Compliments of

Harvie & Yanda

BARRISTERS, SOLICITORS

* * *

Telephone 22115

BANK OF TORONTO BLDG. EDMONTON, ALBERTA

Compliments of

Danny's Service Station

Nick Tomyn & Tom Lazaruk

IMPERIAL ESSO SERVICE

Courtesy First — Service Always

Telephone 23257

COR. 97th ST. & 108A AVE. EDMONTON, ALBERTA

Ukrainian Book Store

Everything in

BOOKS, GREETING CARDS

and

MUSICAL INSTRUMENTS

* * *

Phone 24255 10348 – 101st St.

EDMONTON ALBERTA

Compliments of

DR. FAUST GOWDA

DENTIST

* * *

Phone 26673 620 Tegler Bldg.

EDMONTON ALBERTA

Lazarowich & Rudko

Barristers, Solicitors, Notaries Public

P. J. Lazarowich, Q.C.

J. Rudko, B.A., LL.B.

* * *

Office Phone 25466

Res. 33653 – 41290

219 McLeod Bldg. Edmonton

KENSINGTON HOTEL

"Where Fine People Meet"

One Block South of C.P.R. Depot

Hot and Cold Running Water and Telephones in all Rooms

No Parking Problems

Phone 28154

Corner 109 St. & 100 Ave.

N. W. Hrychuk, Mgr.

THE MacLEOD SHOE REPAIR

How are your Shoes?

Need Fixing?

We guarantee on all our shoe repairs, service, quality materials and excellent workmanship at a reasonable cost.

10855 Whyte Ave. Phone 34960

П. А. Міськів, М.А., ЛЛ.Б.

Адвокат і Нотар

в спільці з фірмою

Duncan, Miskew, Dechene & Bowen

2nd Floor – Bank of Nova Scotia Bldg.

Phone 21151 Edmonton, Alberta

LANSDOWN'S

MEAT AND GROCERY

Courteous Service — Prompt Deliveries

Telephone 32363

С. Цибак і Д. Корпан, Власт.

8307 – 99th STREET EDMONTON, ALBERTA

Compliments of

DR. J. VERCHOMIN — DR. N. D. HOLUBITSKY
DR. W. H. HOLUBITSKY

PHYSICIANS & SURGEONS

* * *

Telephone 24543

207 UNION BUILDING — EDMONTON, ALBERTA

JAX CREDIT JEWELLERS LTD.

EXPERT WATCHMAKERS, JEWELLERS AND ENGRAVERS

Dealers in Watches, Diamonds and Jewellery

Іван В. Юрчук

* * *

Phone 20471

9823 JASPER AVENUE — EDMONTON, ALBERTA

HAWRYSH AGENCY

W. Hawrysh, Manager

FARM LANDS, CITY PROPERTY, LOANS, ETC.

Fire, Automobile, Sickness and Accident Insurance

Telephone 27204 — Residence 75030

10362 – 101st STREET — EDMONTON, ALBERTA

Residence: 11130 – 101st Street

Compliments of

NU-WAY CLEANERS

Phone 35115

PROMPT COUNTRY SERVICE

— **Free Pickup and Delivery Service** —

Петро Маларчук і Т. Янішевський

10530 WHYTE AVENUE — EDMONTON, ALBERTA

Compliments of

Ross Plumbing & Heating Co. Ltd.

N. Spachinsky, Manager

* * *

Telephone 26721

10316 – 96th STREET **EDMONTON, ALBERTA**

Compliments of

CAPITAL PACKERS

* * *

Phones: 72255 – 71331

* * *

12907 - 57th Street

* * *

EDMONTON : ALBERTA

Ursulak Truck & Imp. Sales

I.H.C. Farm Machinery — Trucks — Refrigerators — Freezers
Goodrich Tires

* * *

VEGREVILLE : ALBERTA

KOZAK'S

RED & WHITE STORE

General Merchant

* * *

Phone 46

WILLINGDON ALBERTA

G. P. BIDNIAK

Red Head Products

Red Head Gasoline

Bulk Gasoline, Oils, Greases

Auto Insurance

* * *

WILLINGDON ALBERTA

RED & WHITE STORE

General Merchants

* * *

M. Zukiwsky, Mgr.

* * *

Phone 28 P. O. Box 6

WILLINGDON, ALBERTA

WILLINGDON DRUG STORE

* * *

L. Navalkowsky, Phm. C.

* * *

Phone 17

WILLINGDON ALBERTA

EDMORE CAFE

Restaurant — Coffee Bar

* * *

Most modern place in town

* * *

A. Shpur, Prop.

WILLINGDON ALBERTA

BOYCHUK MOTORS

FORD and MONARCH

Trucks and Tractors

Fordson-Major Tractors

Horn-Draulic Loaders, Stackers

* * *

Phone 14

WILLINGDON ALBERTA

J. S. PAWLUK

GROCERIES, BOOTS AND SHOES, DRY GOODS

* * *

Telephone 53

P. O. BOX 63 VILNA, ALBERTA

D & M ELECTRIC

Commercial, Industrial and Residential Electric Wiring

Sales and Service — Regrigeration

P. O. BOX 401 **VEGREVILLE, ALBERTA**

DORIS SERVICE

I.H. FARM MACHINES

TRACTORS — FARM EQUIPMENT — MOTOR TRUCKS

N. S. Shewchuk

TELEPHONE 7 **WILLINGDON, ALBERTA**

"Your Home Away From Home"

THE

ALBERTA WILLINGDON HOTEL

Pete Shewchuk, Prop.

MODERN, COMFORTABLE GUEST ROOMS

TASTY HOME-COOKED MEALS

— FULLY LICENSED PREMISES —

Telephone 10 r 2

WILLINGDON **ALBERTA**

CORONA FRUIT STORE

* * *

WATKINS PRODUCTS

* * *

Andrew Svarich

Phone 261

VEGREVILLE, ALBERTA

GEORGE'S

GROCERY — CONFECTIONERY

Fruit, Soft Drinks and School Supplies

* * *

Geo. Fliczuk, Prop.

Phone 250

VEGREVILLE ALBERTA

Vegreville Tailoring

Зарубій і Демчук, Власт.

Виробляємо

жіночі й мужеські убрання

Направляємо і чистимо

Agents for Tip Top Clothes

Phone 29 P. O. Box 74

VEGREVILLE ALBERTA

VILNA PHARMACY

* * *

M. Shysh, B.Sc. (Pharm.)

* * *

Phone 13

* * *

VILNA ALBERTA

VILNA TRADING

General Merchants

The best of everything at the very best prices.

A cheery grin welcomes you in.

A. Krawchuk, Prop.

Phone 20 P. O. Box 36

VILNA, ALBERTA

Meet your friends at

BABIUK'S BILLIARDS

and

Chorney's Barber Shop

For healthful recreation and the best in good grooming.

Phone 36

WILLINGDON ALBERTA

Dr. Steve Manastyrsky

Veterinary Surgeon

* * *

We carry a full stock of Medicines

* * *

Phone Central

WILLINGDON ALBERTA

G. P. FEDORAK

Chrysler, Plymouth, Fargo Trucks

Genuine Chrysler Parts

John Deere Farm Machinery

Sales and Service

* * *

Phone 15 P. O. Box 247

WILLINGDON, ALBERTA

MUZYKA & TUNIS

DEPARTMENT STORE

Store of Service and Quality

* * *

TELEPHONE 2020 VEGREVILLE, ALBERTA

Decore, Koshuta, Sully & Broda

BARRISTERS AND SOLICITORS

J. N. Decore, M.P. J. Koshuta E. W. Sully
P. R. Broda M. W. Kawulych

Offices at Edmonton, Vegreville and St. Paul

Phone 45502
201 McLeod Bldg., Edmonton

Phone 42
Vegreville, Alberta

General Hardware & Furniture Limited

Enterprise Frigidaires — Moffat Coal and Electric Ranges
Crosley, Motorola Electrophone Radios
Deep Freeze, Frigidaire - Philco & Freezers — Crosley Refrigirators

COMPLETE LINE OF FURNITURE

The Store where you get value for value

TELEPHONE 2075 VEGREVILLE, ALBERTA

CASH FOODS LTD.

Featuring Groceries, Fruits, Vegetables and Meats
Vegreville's Leading Food Shopping Centre

* * *

TELEPHONE 43 VEGREVILLE, ALBERTA

Ілія Мандрик — Управитель

Православні Українці!

Як бажаєте дати своїм дітям християнське виховання —

Як бажаєте защепити в них любов до своєї Церкви, до свого народу та своєї культури —

То посилайте їх до . . .
КОЛЕҐІЇ СВ. АНДРЕЯ
в Виннипеґу.

St. Andrew's College

259 Church Avenue
WINNIPEG :: MANITOBA

Читайте і передплачуйте

НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЧАСОПИС У КАНАДІ

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

* * *

Ukrainian Voice

Box 3626
WINNIPEG :: MANITOBA

Український Інститут імені Петра Могили

Ѣ САСКАТУНІ, САСК.

дбає про моральне й культурне виховання дорученої йому молоді й тим приготовляє її на свідомих і взірцевих громадян.

Пишіть до:

P. MOHYLA Ukrainian Institute

401 Main Street
SASKATOON :: SASK.

ПОСИЛАЙТЕ СВОЇХ ДІТЕЙ ДО

УКРАЇНСЬКОГО ІНСТИТУТУ СВ. ІВАНА

В ЕДМОНТОНІ, АЛБЕРТА

Наколи Вам ходить про їхнє виховання на добрих християн та взірцевих громадян Канади й свідомих членів свого народу.

За інформаціями пишіть до:

St. John's Institute

11024 - 82nd Avenue
EDMONTON :: ALBERTA

003170

Printed by
ALBERTA PRINTING CO.
10355 – 96th Street   Edmonton, Alberta

003170

Ukrains'kyi Instytut sv. Ivana
(St. John's Institute).

Richnyk students'koho kruzhka pry ukrains'kim instytuti sv. Ivana v Edmontoni [Yearbook of the Student Circle at St. John's Ukrainian Institute in Edmonton].

Edmonton: St. John's Institute, 1955.

71 [72] p.; illus.

306.605
ST. John's
R 533
1955

003170

DATE DUE	BORROWER'S NAME	ROOM NUMBER

CARR MCLEAN 32-238

003170

Printed by
ALBERTA PRINTING CO.
10355 – 96th Street Edmonton, Alberta

003170

DATE DUE	BORROWER'S NAME	ROOM NUMBER

B37155